

Debatten van de provincieraadszitting

17 april 2002

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
Bij dit punt komt er nog een vraag bij die evenwel niet op het scenario staat maar wel op tijd was ingediend. Er was gevraagd om dit punt te verdagen omdat de vragensteller, met name de heer Lampaert, dacht dat hij niet kon aanwezig zijn in het begin van de zitting.

VRAAG VAN DE HEER P. HERTOG : "OPRICHTING VZW TRAGE WEGEN : STANDPUNT VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TERZAKE, STAND VAN ZAKEN PROVINCIAAL NETWERK PUBLIEKE VOETPADEN"**De heer Hertog**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens de begrotingszitting van vorig jaar vroeg ik aan de deputatie of zij het zag zitten om naar het voorbeeld van de public footpaths in het Verenigd Koninkrijk ook in onze provincie een netwerk van voetwegen te ontwikkelen.

Concreet was mijn vraag alvast om een aantal proefprojecten op te richten in de regionale landschappen Meetjesland en Vlaamse Ardennen.

Het antwoord van gedeputeerde Vercamer loog er niet om en ik citeer : "Misschien is ook bij ons de tijd rijp geworden om naar het voorbeeld van de Engelse public footpaths in Vlaanderen een dergelijk netwerk te realiseren. Oost-Vlaanderen zou daar zeker graag een pioniersrol in spelen temeer daar ik naar het recreatief fietsroutenetwerk de administratie van Toerisme Oost-Vlaanderen heb gevraagd om op het vlak van recreatieve infrastructuur de aandacht voor het wandeltoerisme en de wandelrecreatie centraal te stellen. Ik neem graag uw vraag in overweging, temeer daar wij zouden kunnen vertrekken vanuit de bestaande kerkwegels. Door deze te herwaarderen en naast een puur utilitaire ook een recreatieve functie te geven, kunnen wij deze allicht voor het nageslacht bewaren. Ik meen dan ook dat Toerisme Oost-Vlaanderen eenzelfde initiatief kan nemen om samen met de regionale landschappen Meetjesland en Vlaamse Ardennen aan een dergelijk project gestalte te geven."

U begrijpt dat mijn hart opsprong van vreugde bij het horen van zo een positieve reactie, waarvoor nogmaals mijn dank. En mijn hart kreeg het nog zwaarder te verduren de afgelopen weken, namelijk toen de vzw Trage Wegen werd opgericht. Die vzw werd opgericht door de Bond Beter Leefmilieu, Natuurpunt Vlaanderen, Vakantiegoegens, Plattelandsontwikkeling, Grote Routepad, de Vlaamse Wandel- en Fietsliga en tal van andere verenigingen uit verschillende sectoren waaronder ook een aantal regionale landschappen, zo heb ik gelezen.

Die trage wegen, dat zijn jaagpaden, maar ook de kerkwegels waarover de gedeputeerde sprak, holle wegen, bospaden, veldwegen en dergelijke meer.

In het verleden zijn er al heel wat van die wegen verdwenen en talrijke dreigen in de toekomst nog verloren te gaan. Dat is spijtig, want deze trage wegen bieden heel wat mogelijkheden als wandel- of fietspad. Zij hebben een belangrijke cultuurhistorische en ecologische waarde of kunnen gebruikt worden als veilige verbinding voor zwakke weggebruikers.

Om deze trage wegen in ere te herstellen werd dus de nieuwe vzw boven de doopvont gehouden.

Vandaar ook mijn vragen aan de gedeputeerde :

- hoe staat het met het goede voornemen van de deputatie om samen met Toerisme Oost-Vlaanderen een initiatief in de richting van een netwerk public footpaths te nemen ?
- zijn onze regionale landschappen – dus Vlaamse Ardennen en Meetjesland – ook lid van de vzw Trage Wegen ?
- heeft de provincie reeds contacten gelegd en afspraken gemaakt met de vzw en hoe staat ze terzake tegenover dit initiatief ?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn natuurlijk meerder insteken - om het in de new speak te zeggen - om een antwoord te geven op de vraag van de collega. Hij heeft trouwens zelf al verwezen naar een aantal besprekingen die hierover vroeger reeds plaats vonden.

Ik weet dat collega De Langhe vanuit zijn bevoegdheid Toerisme met één en ander bezig is in overleg met de plaatselijke vvv's alsook collega Verleyen, maar dan in het kader van het provinciaal fietsroutenetwerk. Dat kadert allemaal binnen dezelfde context.

Op 16 mei 2001 werd in het kader van de Week van de Zachte Weggebruiker door minister Stevaert een aanzet gegeven tot het opstarten van een aantal pilootprojecten tot opwaardering van die trage wegen. Die vzw is recent opgericht. Wij zijn daar geen lid van. Ik moet u eerlijk zeggen dat alhoewel Merelbeke mij bekend is, ik de vzw als dusdanig ook niet ken. Maar het is in elk geval, als ik u goed beluisterd heb, een vzw met zeer eerbare doelstellingen.

Er ligt vandaag ook een nieuw Vlaams ontwerp, een decreet klaar over de buurtwegen. Dus er is wat dat betreft één en ander in beweging.

Ik moet u wel zeggen dat wij als deputatie strikt genomen vandaag – en ik verwijs ook naar onze beleidsverklaring 2001-2006 – de bevoegdheden met betrekking tot de buurt- en voetwegen, en daar gaat het heel precies en juridisch correct over, heel beperkt zijn. Wij hebben het wel expliciet opgenomen in onze beleidsverklaring omdat die buurt- en voetwegen interessant kunnen zijn zowel naar recreatie toe als naar veilige verbindingen voor zwakke weggebruikers. Het is dus geen toeval dat in de beleidsverklaring daar aandacht werd aan besteed.

De huidige wet op de buurtwegen, in afwachting van nieuwe decretale bepalingen, dateert van 10 april 1841. Dat is lang. Inzake die wet is de bestendige deputatie bevoegd te beslissen inzake de erkenning als buurtweg van bestaande wegen, de verplaatsing, de verbreding en de afschaffing van buurtwegen. Daar is een procedure voor voorzien die uitgelegd wordt in de artikelen 4 tot 9. Ik bespaar u de technische commentaren.

Wat zijn onze beleidsaccenten ?

Wij hebben in onze beleidsverklaring uitdrukkelijk gesteld dat de bestendige deputatie zich bij de beslissing inzake buurtwegwijziging in eerste instantie laat leiden door de opportuniteit, namelijk : is de voorgestelde wijziging en/of afschaffing verantwoord in functie van het algemeen belang ?

Dat is ons eerste uitgangspunt.

Wij bepleiten zelf maximaal het behoud van die buurtwegen, dit omwille van de accenten die u zelf suggereert in uw vraag, namelijk de recreatieve, de landschappelijke en de cultuurhistorische waarde. Dat is belangrijk.

Buurtwegen bieden bovendien verkeersveilige lokale verbindingen aan de zwakke weggebruiker. Naast het pleidooi voor het officieel maximaal behoud van die buurtwegen streven we er ook naar die feitelijk te behouden en te laten onderhouden, want sommige buurtwegen verdwijnen bij gebrek aan onderhoud en dan zitten we in een vicieuze cirkel, in een cirkelredenering, van : ze worden niet goed onderhouden, minder gebruikt, dus gaan we ze maar afschaffen.

Aan de gemeentebesturen wordt gevraagd, zij het veelal na ontvangst van klachten, om erover te waken dat die bestaande buurtwegen toegankelijk blijven, want uit de praktijk blijkt dat er veel op de atlas staan die we niet meer terugvinden op het terrein. Het zijn vooral de gemeentebesturen die verantwoordelijk zijn met betrekking tot het openhouden van de buurtwegen. Zij worden, daar waar het pas heeft, aangemaand al het nodige te doen omdat deze buurtwegen opnieuw zouden opengesteld worden en in goede staat zouden gehouden worden.

De doelstellingen van die vzw heb ik van u vernomen. U bent ook zo correct geweest om vooraf een beetje achtergrondinformatie te geven.

Ik denk dat de doelstellingen van die vzw gelijk lopen met wat wij in onze beleidsverklaring gezegd hebben, namelijk : een verdere herwaardering van de wegen die een belangrijke meerwaarde kunnen inhouden voor zwakke weggebruikers, zowel bij functioneel als recreatief toeristisch gebruik.

Wat het werk op het terrein betreft verwijs ik nogmaals naar wat vroeger reeds werd gezegd door collega De Langhe inzake recreatief gebruik en toerisme en door collega Verleyen wat de inschakeling in ons provinciaal fietsroutepadennetwerk betreft.
Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW M. VAN DER HAEGHEN MET BETREKKING TOT DE INWERKINGTREDING VAN HET NIEUWE ARBEIDSREGLEMENT IN HET PROVINCIAAL INSTITUUT HEYNSDAELE

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de vergadering van de provincieraad van 12 december werd, zoals u zich wel herinnert, het arbeidsreglement goedgekeurd betreffende het Provinciaal Instituut Heynsdaele.
Velen onder u zullen zich allicht herinneren dat dit niet zonder slag of stoot ging. Er drong zich evenwel een reglementering op en daarom heeft toen onze fractie dit reglement goedgekeurd.

Inmiddels trad het veelbesproken arbeidsreglement in werking en lijkt – maar dit is een subjectieve waarneming van mijnentwege – de sociale rust onder het opvoedend personeel teruggekeerd.

Mijn vraag is evenwel of er nog punten in onderhandeling zijn, gezien er toch nog een aantal knelpunten waren en de vakbondsdelegatie van het opvoedend personeel vragende partij was om daarover nog een aantal onderhandelingen te voeren ?

Kortom, Mijnheer de Gedeputeerde, graag een stand van zaken.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is inderdaad zo dat sedert begin maart het nieuwe uurrooster, zoals dat hier is goedgekeurd, en het arbeidsreglement, zoals wij dat ook hebben gestemd, van kracht is in het Tehuis Heynsdaele.

Er zijn ondertussen al een aantal besprekingen geweest op twee pistes, enerzijds onder leiding van de gouverneur, dit mede op vraag eigenlijk van de protesteerders die hier destijds aanwezig waren, en anderzijds via de geëigende organen, zeg maar het Hoog Overlegcomité, met de vertegenwoordigers van de vakbond.

Op een bepaald moment is er opnieuw sprake geweest van een staking, maar na overleg is die stakingsaanzegging evenwel ingetrokken.

Wat is er ondertussen gebeurd ?

Ten eerste waren er de grieven van een te grote belasting door afwezigheid, dit door de gevorderde leeftijd van een groot aantal opvoeders ook. Er zijn maatregelen genomen, namelijk dat wij :

1. bijna onmiddellijk inspelen op vervangingen bij afwezigheden ;
2. een voorstel hebben gedaan naar het personeel – en dat ze als dusdanig aanvaard hebben - dat erop neer komt dat wij berekend hebben wat de afwezigheden zijn geweest gedurende de laatste twee jaar. Het komt ongeveer overeen met twee equivalenten. Wij hebben dus bijkomend twee mensen aangesteld zodanig dat de afwezigheden volledig worden gecupereerd.

Ten tweede – maar dat is ondertussen al in het hoc geweest, waar men het aanvaard heeft en dat morgen opnieuw op de deputatie komt - is er de kwestie van de arbeidsduurvermindering.

U zult zich herinneren dat wij beloofd hebben om dat te bekijken, want één van de grieven was dat er in de privé-sector een stuk arbeidsduurvermindering was ingevoerd die wij niet hebben omdat de openbare sector niet onder die CAO-regeling valt.

Grosso modo komt het er op neer dat men vanaf 45 jaar twee uren en vanaf 55 jaar vier uren minder presteert. Wij hebben dat uitgerekend en als wij dat toepassen in de samenstelling van ons personeel zoals het momenteel loopt, komt dat neer op één fulltime equivalent vanaf 1 januari 2003 en een bijkomend fulltime equivalent vanaf 1 januari 2004.

Het voorstel is dan ook om dat systeem in gang te laten gaan vanaf 1 januari 2003.

DEBATTEN

Zal er recuperatie genomen worden via bijkomende verlofdagen ?

In zijn volle gewicht betekent dat toch wel 48 uren, wat neerkomt op anderhalve week bijkomend verlof. Ook daar is men, denk ik, mee akkoord gegaan, toch in het Hoog Overlegcomité.

Ik vermoed dus dat de problemen in die zin zijn opgelost. De stakingsaanzegging is althans ingetrokken.

Blijft nog het probleem van het uurrooster dat ondertussen loopt, maar waarvan al een aantal mensen uitdrukkelijk gezegd hebben dat ze ermee akkoord zijn. Ik neem aan dat er daar ook geen problemen meer mee zijn. Ze zijn mij momenteel niet bekend.

In ieder geval hebben we gezegd dat we bereid zijn om eventueel na verloop van tijd de zaak opnieuw te bespreken en te bekijken indien er zich problemen zouden voordoen.

Voor de rest is het, denk ik, voor een groot stuk een kwestie van infrastructuur, maar ook daaromtrent is er een infrastructuurplan ontwikkeld om aan alle mogelijke vereisten qua veiligheid tegemoet te komen. Ik denk, samengevat, dat het probleem daar binnen afzienbare tijd geheel zal opgelost zijn.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER W. MARGINET BETREFFENDE DE DAGELIJKSE PERSOVERZICHTEN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals u weet ontvangen de fracties dagelijks een persoverzicht vanwege de 4^e directie, dienst Communicatie.

Dit is een handig instrument om specifiek Oost-Vlaamse zaken te kunnen opvolgen daar er knipsels uit alle regionale edities van de kranten worden verzameld. Ik stel evenwel vast dat de laatste maanden meer en meer kranten ontbreken. De laatste weken kan men zelfs amper van een persoverzicht spreken.

Ik geef een paar voorbeelden.

Op 21 maart ontbreken alle edities van Het Volk, de editie Waas en de editie Eeklo-Deinze-Gent van Het Nieuwsblad en De Gentenaar.

Op 22 maart ontbreken terug alle edities van Het Volk en de edities Waas en Eeklo-Deinze-Gent van Het Nieuwsblad.

Op 27 maart ontbreken terug alle edities van Het Volk, alle edities van Het Nieuwsblad, De Gentenaar en de Gazet van Antwerpen.

En op 22 april ontbreken van Het nieuwsblad de edities Oudenaarde-Wetteren-Gent en Eeklo-Deinze-Gent, De Gentenaar, Het Volk en van Het Laatste Nieuws de edities Gent en Dender.

U kan zich afvragen wat er nog van overblijft. Het is uitzonderlijk dat het overzicht nog eens volledig is. Mag ik vragen hoe dat komt ? Wat de reden daarvan is ? En de belangrijkste vraag is misschien : kan en zal hieraan verholpen worden ?

Uiterekend vandaag nog las ik in het jaarverslag van de dienst Communicatie dat in 2001 ook de eerste stappen werden gezet naar een digitaal persoverzicht. Het zou de bedoeling zijn om het persoverzicht digitaal ter beschikking te stellen aan alle personeelsleden via Intranet.

Kan dit meteen niet uitgebreid worden naar de provincieraadsleden zodat het gezeul met één persoverzichtje per fractie meteen achter de rug is en elk raadslid er vlot gebruik kan van maken ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geacht Collega's,

De vraag van de collega is terecht want er zijn inderdaad problemen geweest met de persoverzichten. Een aantal kranten heeft ons inderdaad gedurende een periode niet tijdig bereikt. Hiervoor zijn er twee elementen verantwoordelijk.

Er is ten eerste het algemeen probleem van de gebrekkige postbedeling in de zone 9000, hier in Gent. Ik wil in die context verwijzen ook naar de parlementaire vraag die gesteld is door de heer Daan Schalck aan de bevoegde minister, waarin de minister toegeeft dat er in de zone 9000 grote problemen zijn.

Eenzijds omdat die zone waar gesorteerd wordt voor 1 600 straten eigenlijk veel te groot is. De gemiddelde sorteercentra bedienen zowat 400 straten. Men had gehoopt op tijd klaar te zijn met een automatisch sortersysteem, maar dat is er niet en dat geeft nu nog problemen en dat zijn problemen waar wij als provincie, Collega, weinig kunnen aan doen.

Een tweede element – en dat is iets dat we de laatste tijd vaker gehoord hebben – is dat er bij het invoeren van de nieuwe boekhouding bij het bestellen en het doorstorten van de abonnementsgelden enige vertraging geweest is. Dat is inmiddels volledig in orde en alle abonnementen zijn betaald en zouden, indien ze op tijd besteld werden, hier moeten zijn en ons moeten toelaten om een volledig persoverzicht te hebben.

Wat betreft dat digitaal overzicht. Dat is nagenoeg klaar. Ik heb daar een eerste proef van gezien, toevallig vandaag. We hadden niet afgesproken met elkaar om het daarover te hebben. Maar wij hopen dat we zo spoedig mogelijk daarmee operationeel kunnen worden.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW A. BOTTEQUIN-DE MEYER NAAR EEN STAND VAN ZAKEN IN DE BOUW VAN HET VOETGANGERSBRUGJE OVER DE LIEVE TE LOVENDEGEM

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In een persbericht van 30 november 2001 lees ik :

“Het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen wil op voorstel van de gedeputeerde Verleyen een brug aanleggen voor voetgangers en fietsers over de Lieve in Lovendegem ter hoogte van Haantje en Haantjesstraat. Bedoeling van de constructie is een verbinding te realiseren voor voetgangers en fietsers tussen de beide oevers van de Lieve.” – waarvoor uiteraard mijn dank aan de gedeputeerde. Dat zal zeker ten goede komen aan het veilig fietsverkeer van de kinderen van de gemeenteschool en ook van anderen – “Afhankelijk van het verkrijgen van een bouwvergunning kunnen deze werken uitgevoerd worden in het voorjaar 2002.”

Graag zou ik bij gedeputeerde Verleyen naar de huidige stand van zaken willen informeren :

1. heeft men die bouwvergunning, waarvan hoger sprake is, reeds bekomen ?
2. wanneer voorziet men de start van de bouw ?
3. hoelang zullen de werken duren en is er een termijn vastgelegd ?
4. wanneer voorziet men de ingebruikname van het brugje ?

Het ware immers van belang, onder meer op het vlak van het fietstoerisme, mocht het brugje reeds bij het begin van de grote vakantie opengesteld worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik probeer het kort te houden en concreet te antwoorden op de vragen van collega Bottequin-De Meyer. De bouwvergunning is verkregen op 8 april 2002. We hebben ondertussen de aannemer die werd aangeduid, gevraagd of hij zijn prijzen kon bevestigen. We hebben daar een bevestigend antwoord op gekregen.

De werken zullen gestart worden op 2 mei 2002. Het aanvangsbevel vertrekt deze week of is reeds vertrokken. De uitvoeringstermijn is 60 werkende dagen, dus ik neem aan dat halverwege de maand juli, dus vóór het verlof, het werk zal gerealiseerd zijn.

Dank u.

DEBATTEN

VRAAG VAN MEVROUW A. BOTTEQUIN-DE MEYER VOOR EEN STRUCTURELE ONDERSTEUNING VAN VZW HABBEKRATS

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een achttal jaren terug, bij het begin van de vorige legislatuur, hield collega Marc Gybels een pleidooi ter ondersteuning van Habbekrats. Voor mij was Habbekrats toen een onbekende. Hij stelde mij een brochure ter hand over hun werking en sindsdien heb ik Habbekrats van naderbij leren kennen en hun werking leren waarderen. De vzw Habbekrats bestaat ondertussen reeds 10 jaar en een paar maanden. Voor de collega's die Habbekrats nog niet kennen wil ik graag in een nutchel de doelstellingen en verdiensten even toelichten, want "onbekend is onbemind".

Habbekrats is een vormingsdienst voor jongeren uit randgroepen. Zij probeert een ankerpunt te zijn voor jongeren die zonder aangepaste opvang en hulp het risico lopen in de marginaliteit of, erger nog, in de criminaliteit terecht te komen.

Haar werking is gestoeld op een basisfilosofie van een maximum aan rechtvaardigheid, solidariteit en gelijkheid. Zij stelt waarden van wederzijds respect en verdraagzaamheid voorop. Zij zet zich in om jongeren betere kansen te geven in onze samenleving.

Daartoe biedt zij een ruim pakket aan van vormingsactiviteiten voor jongeren van 12 tot 25 jaar met onder meer gezondheidsopvoeding, sport, muziek, games, creativiteit.

Verder wil zij aan jongeren een soort tweede kans geven door middel van een opleiding in de horeca of door ze slagvaardig te maken in het klusjes- of onthaalteam.

Zij is werkzaam in meerdere steden onder meer in Gent, Ledeberg, Wetteren, Dendermonde, Mechelen. In 1999 kregen zij de prijs van de Vlaamse gemeenschap in het kader van jeugdwelzijnswerk. Hun ontmoetingshuis is erkend als modelproject voor de Europese gemeenschap.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de vzw Habbekrats verricht bijzonder waardevol en verdienstelijk werk voor de jongeren en voor de maatschappij van morgen. Zij werden reeds door de provincie ondersteund in de vorm van projectsubsidies. Naar mijn bescheiden mening voldoen zij aan de voorwaarden voor een structurele ondersteuning.

Ik zou dan ook aan de gedeputeerde willen vragen deze zaak te behartigen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank mevrouw Bottequin voor deze tussenkomst omdat het goed is dat het bijzonder nuttige werk dat Habbekrats verricht eens in de belangstelling komt.

Zij worden inderdaad door de provincie ondersteund, maar via projectsubsidies. Daardoor moeten ze natuurlijk van jaar tot jaar afwachten of zij al dan niet binnen die projectenpot zullen kunnen ondersteund worden.

In ieder geval kan ik u meegeven dat wij de suggesties die u vandaag hebt gedaan meenemen naar onze begrotingsbesprekingen voor 2003 en wij met een constructief voorstel naar deze raad zullen komen bij de begrotingsvoorstellen 2003.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER J. VAN PÉE NAAR EEN STAND VAN ZAKEN MET BETREKKING TOT DE OPRICHTING VAN EEN MILIEUKLACHTENMELDPUNT IN DE GENTSE KANAALZONE

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Sinds mijn tussenkomst van september 2001 betreffende de geurhinder in de Gentse kanaalzone werd er wordt er frequenter hinder van geur, stof en soms lawaai gerapporteerd bij de provinciale en de stedelijke milieudienst, bij de milieu-inspectie en ook ik werd en word regelmatig hieromtrent ingelicht. Ik nam regelmatig contact met de diverse milieudiensten en vond het een prioritaire zaak om de neuzen letterlijk en figuurlijk in dezelfde richting te plaatsen.

De druk van de kanaaldorpbewoners op de verschillende ambtenaren bleef stijgen zodat bij de verschillende actoren duidelijk de wil aanwezig is om in het havengebied een klachtenmeldpunt op te richten dat 24 uren per dag bemand wordt.

Een klachtenmelding moet geverifieerd worden, daarna doet men aan bronopsporing en waar nodig moet er gesanctioneerd worden.

De ongerustheid stijgt bij de mensen. Ze ruiken gas of petroleum, anderen zien een abnormale stoffilm liggen. Maar wat ademen we in ? Wat is de luchtkwaliteit die we in het havengebied inademen ? Zelfs op het gewestelijk bestuursniveau is men bezorgd naar de invloed van de milieuvervuiling op de gezondheid van de mens. Het onderzoek wil onder meer de invloed van de vervuiling op de kankerontwikkeling meten alsook het verband van vervuiling en astma en allergieën wordt onderzocht.

Op het VVP-colloquium te Brugge op 2 maart 2002 heeft professor Jef Van Den Broeck van de K.U.Leuven een pleidooi gehouden om een oplossing te vinden voor de conflicten tussen de havens en hun omgeving die tot nu toe de bekendste aanleiding zijn voor de geïntegreerde gebiedsgerichte projecten in Vlaanderen.

Het provinciaal klachtenmeldpunt zal zeker het gewestelijk onderzoek helpen verfijnen en vervolledigen en de provincie zal haar bovengemeentelijke functie nogmaals kunnen aantonen.

Geachte Heer Gedeputeerde, de provincie beloofde in haar strategisch plan van maart 2001 dat ze nu een milieuklachtenmeldpunt in de kanaalzone zou oprichten.

We zijn reeds 13 maanden verder.

Hoe vordert het overleg tussen de verschillende actoren, met name : de provincie, de gemeenten, de milieu-inspectie en de havendiensten ? Wanneer zal men op het nieuwe meldpunt kunnen beroep doen ? Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals ik reeds eerder in deze raad heb vermeld, wordt inderdaad door de ROM-stuurgroep nagegaan welke de kansrijkheid en de haalbaarheid is van een klachtenmeldpunt voor de Gentse kanaalzone. Dergelijk meldpunt moet, vooraleer wij het operationeel maken, Collega, uiteraard ook goed kunnen functioneren.

Dit impliceert onder andere een maximale afstemming met de reguliere toezichtdiensten die in het kader van het milieuvergunningendecreet en het Vlarem het wettelijk toezicht uitoefenen op de naleving van de milieuvergunningen bij de bedrijven.

Een ander aandachtspunt uiteraard is ook de verwachting die we met een dergelijk meldpunt creëren. De signaalfunctie op zichzelf is natuurlijk uiterst belangrijk voor de burger, maar het sneller oplossen van de milieuproblemen dan via de normale weg is een ander ambitieniveau dat met dergelijk meldpunt wordt gecreëerd.

Een meldpunt op punt stellen dat aan al die criteria voldoet, is niet zo eenvoudig. Om te beginnen zijn de gewestelijke diensten van AMINAL-milieuinspectie niet evident 24 uren op 24 bereikbaar, dus moet hiervoor zeker een andere oplossing gevonden worden. Ook moet het meldpunt in staat zijn om de klachten niet alleen behoorlijk te registreren, maar ook behoorlijk op te lossen.

De betrokken diensten die bij het VLAREM-toezicht betrokken zijn, zijn samen met het provinciebestuur en met het Havenbedrijf van Gent bezig om een dergelijk meldpunt tot ontwikkeling te brengen dat continu bereikbaar moet zijn en dat ook voldoet aan de normen die wijzelf en het Vlaams gewest in het kader van de VLAREM-wetgeving inzake toezicht stellen.

Een ander belangrijk punt hierbij, Mijnheer de Voorzitter, is de rechtszekerheid van iedereen : dit impliceert dat er enerzijds plaats moet zijn voor een degelijke opvolging van het wettelijk toezicht, maar dat dit toezicht ook op een bevoegde en vooral deskundige manier moet uitgeoefend worden.

Zoals ik al zei, wordt er volop gewerkt aan deze formule. Wellicht wordt het, zoals u terecht zegt, een samenwerkingsverband tussen vele diensten, inclusief het Havenbedrijf, die via haar permanente aanwezigheid in de haven een belangrijke meerwaarde kan bieden.

We hopen klaar te zijn binnen een relatief korte tijd, tegen dat de nieuwe structuren van ons ROM-project operationeel zullen zijn.

DEBATTEN

Eén en ander zal uiteraard ook afhangen van het akkoord dat door de Vlaamse overheid aan dit meldpunt zal worden gegeven.

Alleszins heerst bij alle betrokken partners de bereidheid om dergelijk meldpunt tot ontwikkeling te kunnen brengen om zo tegemoet te kunnen komen aan de wensen van de bewoners van het kanaalzonegebied, maar we moeten er ook over waken dat dit meldpunt geen miskleun wordt dat tot misnoegdheid zou kunnen uitgroeien, maar dat het integendeel kan uitgroeien tot een efficiënt instrument dat een echte meerwaarde kan leveren voor de verbetering van de leefkwaliteit in het kanaalzonegebied. Dank u.

VRAAG VAN DE HEER T. VEYS BETREFFENDE DE BLOEDINZAMELING GEORGANISEERD DOOR HET PROVINCIEBESTUUR IN SAMENWERKING MET HET RODE KRUIS

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciebestuur organiseert tweemaal per jaar een bloedinzameling in het Provinciaal Administratief Centrum Zuid te Gent in samenwerking met het Rode Kruis.

De eerstvolgende inzameling heeft plaats op woensdag 25 april aanstaande.

De personeelsleden van de provincie worden ruim op voorhand verwittigd per dienstnota en kunnen hun naam opgeven voor de inzameling. Daarnaast verschijnt het bericht ook in het personeelsblad Pro Info en worden er affiches uitgehangen.

Ook de stad Gent organiseert een dergelijke bloedinzameling en stelt deze ook open voor de gemeenteraadsleden.

Mijn vraag is dan ook of het mogelijk is dat deze bloedinzameling, georganiseerd door het provinciebestuur, ook zou worden opengesteld voor geïnteresseerde provincieraadsleden en of zij dan ook in de toekomst hiervoor zouden kunnen worden uitgenodigd ?

Ik ben er mij van bewust dat er in deze raad al verschillende raadsleden zijn die zich rond een dergelijk doel geëngageerd hebben, maar toch geldt ook hier de voorbeeldfunctie die wij als provincieraadslid hebben en zal het vermoedelijk voor de personeelsleden een bron van inspiratie zijn.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is natuurlijk geen bloeddodend bodemdossier. Het gaat hier om een vraag over bloedinzameling.

Mijnheer Veys, u wordt bijzonder goed bediend door onze administratie. Om 10.54 uur zendt u een mail en om 11.05 uur krijgt u al een antwoord op al uw vragen. Ik word niet altijd zo snel bediend. Het is interessant om weten. Maar goed, eigenlijk vraagt u of de provincieraadsleden ook aan die inzameling kunnen deelnemen.

Evident.

Ik weet dat meerderen uit dit halfroond reeds bloed hebben gegeven in dit huis. Wij organiseren de inzameling trouwens niet. Het is het Rode Kruis die een bloedinzameling organiseert en die daarvoor beroep doet op de provincie.

Ik heb hier zelf ook al bloed gegeven. Over de andere collega's zal ik niet spreken want er bestaat nog altijd de wet op de privacy. Ik heb er zelfs één weten terugsturen, maar dat was omdat het een Afrikareiziger was. Dat is een ander punt.

Ik heb aan onze diensten gevraagd of de provincieraadsleden daarvan kunnen op de hoogte gesteld worden en er is, denk ik, geen enkel probleem. Als ik mij niet vergis kunt u zelfs kennis nemen van de dienstnota's via de informaticavoorzieningen bij u thuis.

U bent hier welkom. Het gaat over een bloedafname en eigenlijk is iedereen hier welkom. Wij stellen onze gebouwen en onze infrastructuur beschikbaar.

We kunnen u daar wel geen dag verlof voor geven. Dat moet u zelf regelen. En als u vindt dat u dat gemakkelijker doet in uw woonplaats omdat dat 's avonds of tijdens het weekend gebeurt, dan kan dat ook.

Ik kan concluderen door te zeggen dat de bloedinzameling hier in huis een oude traditie is. U kunt daar via de informaticavoorzieningen kennis van nemen. Ik heb gevraagd om via de dienst Griffie na te gaan of het nog wat explicieter kan geafficheerd worden teneinde op uw voorbeeldfunctie in de toekomst te kunnen rekenen.
Dank u.

VRAAG VAN DE HEER L. LAMPAERT NAAR DE STAD VAN ZAKEN INZAKE DE OPRICHTING VAN HET STRUCTUURFONDS – RECHTSZEKERHEID VOOR DE INWONERS VAN “HET ZANDEKEN” TE EVERGEM

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn dank vooreerst dat ik deze vraag toch nog kan stellen. Het betreft inderdaad de rechtszekerheid van de mensen die inwoner zijn van Het Zandeken in Evergem.

Enige tijd geleden werd er door het gemeentebestuur van Evergem een informatievergadering belegd – dat was eind vorig jaar – naar aanleiding van een eerste aankoop door het Havenbedrijf van Gent van een woning gelegen in de tweede fase van het Kluizendok.

De bewoners van Het Zandeken weten – en ze zijn daar niet gelukkig mee, want niemand is gelukkig wanneer hij moet verhuizen – dat een groot deel van hun woningen zal moeten verdwijnen. Maar verwijzend naar de pijnlijke ervaringen in Doel vragen zij nu toch eindelijk eens duidelijkheid en rechtszekerheid.

Het is begrijpelijk dat zij willen weten wanneer ze weg moeten - als ze weg moeten. Moeten ze wel weg ? - en welke “schadevergoeding” ze zullen ontvangen voor hun “onteigende” woning. Elk rechtgeaard mens verstaat, denk ik, dat de mensen zich zorgen maken over de waarde van hun woningen - een woning waarvoor zij vaak hebben moeten sparen door heel lang te arbeiden – en waarvoor zij, gezien hun woningen zullen moeten verdwijnen voor het Kluizendok of straks misschien zullen staan aan de rand van een loskade, geen koper meer zullen vinden.

Tijdens de vergadering van vorig jaar in Evergem werd hen beloofd dat midden volgende jaar – zijnde dit jaar, 2002 – er meer duidelijk zou worden gegeven.

Ik begrijp natuurlijk wel dat men pas eerlijk kan antwoorden na de oprichting van het fameuze Structuurfonds dat met geld van de Vlaamse gemeenschap, de provincie Oost-Vlaanderen, de gemeente en het Havenbedrijf de bewoners zal moeten vergoeden.

Op dat ogenblik moet men niet meer wachten op een koper om een voorkooprecht te gedogen van het Havenbedrijf. Dan zal men rechtstreeks met de geïnteresseerde kopers kunnen onderhandelen en zullen ook de eigenaars rechtszekerheid hebben en naar een nieuwe toekomst kunnen uitkijken.

Ik zou dan ook aan de bevoegde gedeputeerde willen vragen ons mede te delen hoever het staat met dit dossier.

Wanneer denkt de deputatie dat het Structuurfonds zal opgericht zijn ?

Hoe zal de deputatie ervoor zorgen dat de volledige procedure voor de inwoners – en dat is toch wel belangrijk - op een menselijke manier, maar ook professionele en sociale wijze kan uitgevoerd worden ?
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De zorg van de heer Lampaert om maximale rechtszekerheid te bekomen voor de inwoners van de wijk Het Zandeken is geheel terecht. Deze zorg wordt ook onderkend uiteraard door de beleidsmensen die met het ROM-project bezig zijn en die voor het probleem van de zonevreemde woningen – woningen die gelegen zijn binnen het zeehavengebied van de Gentse haven – om hiervoor een oplossing te vinden.

DEBATTEN

Zoals u terecht ook opmerkt in uw tussenkomst zijn we binnen het ROM-project reeds geruime tijd bezig met de oprichting van een structuurfonds. Dit structuurfonds – we zullen het hier nog een herhalen – heeft de volgende hoofddoelstelling : het ter beschikking stellen van de nodige geldelijke middelen om voor die bewoners wiens woning in het zeehavengebied is gelegen – paars op het gewestplan – en waar de leefbaarheid zo laag is dat wonen er in feite niet meer verantwoord is, om hiervoor een oplossing te vinden. Concreet kunnen we hieraan tegemoetkomen door een behoorlijke vergoeding voor te stellen voor de aankoop van het pand, en, voor wie het wil, een behoorlijke ondersteuning aan te bieden voor het vinden van een nieuwe woning op een kwaliteitsvollere locatie.

Ik wil hierbij evenwel uitdrukkelijk opmerken dat het hier niet gaat om onteigeningen of gedwongen verhuis. Alleen die bewoners die er zelf om vragen en waarvan de overheid inderdaad vaststelt dat zij in kritische zones wonen, kunnen van deze faciliteiten genieten.

Twee uitgangspunten bij de invulling van het structuurfonds zijn van groot belang : de vrijwilligheid en de geleidelijkheid. Vrijwilligheid omdat de bewoner zelf zijn bereidheid tot verkoop te kennen moet geven en geleidelijkheid omdat omwille van de financiële redenen niet iedereen tegelijk uiteraard van dit structuurfonds gebruik zal kunnen maken.

We beschouwen dit structuurfonds – waar we met verschillende overheden nu al een hele tijd aan werken – als een hoeksteen van ons ROM-project, waar, zoals u weet, de Vlaamse verantwoordelijkheid zeer groot is : zeehavengebieden zijn, als belangrijke economische poorten, immers van Vlaams belang. Het is dan ook met die Vlaamse overheid dat we rond het fonds aan het overleggen zijn.

De nieuwe juridische structuur, met onder andere de oprichting van een uitvoeringsagentschap als nieuwe rechtsvorm is nu in voorbereiding. Naast het Havenbedrijf, dat zoals voorzien in het havendecreet, hierin een zeer belangrijke rol speelt, zijn ook de gemeenten Evergem en Zelzate alsook de stad Gent nauw betrokken. De provincie coördineert.

We hebben aan de inwoners van de paarse gebieden beloofd om een afgeronde – principiële – oplossing aan te bieden rond het groot verlot. Het ziet er naar uit dat we deze timing zullen kunnen aanhouden, dit op voorwaarde dat geen bijkomende juridische perikelen meer opduiken.

Positief in deze is zeker dat alle overheden die bij dit project betrokken zijn – inclusief de Vlaamse overheid – dit structuurfonds ook genegen zijn. Het komt er nu op aan om ook een correct juridische formule voor het fonds te kunnen vinden.

Ik hoop u hierrond van zodra wij over afgeronde documenten beschikken, verder te kunnen informeren. Dank u.

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 13 MAART 2002

INTERPELLATIE VAN DE HEER J. BEKE : “WELKE ZIJN DE MOGELIJKE GEVOLGEN VOOR HET OOST-VLAAMS PROVINCIAAL BELEID VOOR HET SOCIAAL-CULTUREEL WERK ALS DE HERVORMINGSPANNEN VAN MINISTER ANCIAUX DIENAANGAANDE Zouden GEREALISEERD WORDEN ?”

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op het culturele veld zijn vele actoren actief. U vindt ze terug in de kunstculturele sector, in de sociaal-culturele sector en in de sport- en recreatieve sector. Het zijn vaak privé-initiatieven ontstaan vanuit het initiatief van de burgers. Maar ook overheidsinitiatieven.

Maar het is vooral in de sociaal-culturele sector – en dan hebben we het vaak over het zo geroemde middenveld – dat er zich vandaag toch wel een aantal problemen stellen. Bij één van de actoren in dat sociaal-culturele veld, waar het ten slotte gaat om de cultuur van de samenleving, datgene dat wij samen willen toevoegen als meerwaarde aan onze samenleving – en ik heb het gisteren in de commissie Cultuur ook de “toelevering van het cement van de bouwstenen van onze maatschappij” genoemd -, met name de vormingsinstellingen, stellen er zich vandaag toch wel wat problemen.

Ik wil de vormingsinstellingen kort situeren.

Vormingsinstellingen zijn geen verenigingen. Verenigingen zijn organisaties die met leden werken. Instellingen zijn open organisaties die tot doelstelling hebben om niet-formele educatie, niet-formele vorming aan de brede bevolking aan te bieden.

De meeste van deze instellingen – een aantal noemen zich ook Volkshogescholen – zijn niet gebonden, zijn ook nergens ingebouwd, maar zijn open instellingen die open programma's aanbieden zoals cursussen, lezingen, bezoeken aan musea, enz... Zij werken met educatieve processen, want het zijn vaak meer dan eenmalige bijeenkomsten en zij moeten in wezen elke deelnemer zelf rekruteren en verdienen. Ik kan u daar een aantal namen bij noemen. U kent ongetwijfeld de stichting-Lodewijk de Raet, Elcker-ik, de Vlied Hogeschool. Dit zijn geen kleintjes en wat de laatste betreft kan ik u met een paar cijfers duidelijk maken waarover we het hebben. Zo een instelling als de Volkshogeschool Vlied ontvangt op dit ogenblik per jaar 11 000 cursisten voor allerlei initiatieven en cursussen. Dus zij moeten 11 000 cursisten zelf rekruteren en dit doen met middelen die niet alleen overheidsmiddelen zijn, maar waarbij overheidsmiddelen toch nog essentieel zijn.

De verhoudingen liggen gemiddeld in de hele sector van de instellingen ongeveer op 55/45 en dat groeit nog. Ik bedoel daarmee dat er een substantiële inbreng is van de eigen werking, de eigen inkomsten. Dus denken dat deze instellingen – en dat is vaak een misverstand dat leeft – teren op de subsidie is vals, is onjuist. Zij hebben dat nodig omdat ze het zonder alsnog niet kunnen, ook omdat ze een sociale rol moeten kunnen blijven vervullen, namelijk de deelnemersbijdrage laag houden.

Vandaag wordt in deze groep van instellingen onrust gecreëerd door het nieuwe plan van minister Anciaux. Minister Anciaux heeft misschien de verdienste, en dat ontken ik niet, dat hij de hele cultuursector wat nieuw leven wil inblazen, maar misschien is er het nadeel dat men teveel ineens wil veranderen waardoor er nogal wat extra beweging komt en misschien alles niet direct in zijn plooiën dreigt te vallen. Maar zeker bij de instellingen is er naar mijn gevoel - en niet alleen naar mijn gevoel want ik vertolk hier ook de mening van de organisaties zelf - toch een onrustbarend geluid te horen.

Hij voorziet namelijk in de oprichting van nieuwe initiatieven.

Misschien moet ik stellen dat vandaag deze vormingsinstellingen – het zijn er ongeveer een veertigtal gespreid over het Vlaamse land, elk al of niet in een samenwerkingsverband - activiteiten ontplooiën waarvoor de provincie, net zoals voor de verenigingen en andere sociaal-culturele initiatieven, een wezenlijke ondersteuning geeft via eigen reglementen en eigen subsidie om op die manier de werking in de eigen provincie te ondersteunen en te stimuleren.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, het plan van minister Anciaux voorziet nu in een totaal nieuwe aanpak, zeg maar een nieuwe creatie, los van de bestaande initiatieven die sinds jaren - misschien met vallen en opstaan – hebben bewezen dat zij een waardevolle inbreng hebben naar dit middenveld. In het plan van minister Anciaux werd er geopteerd voor een regio. Voorlopig was dit per STC-regio - en in Limburg valt dat dan samen met de provincie, maar ik kom daar straks op terug – alhoewel hij in een laatste reactie, en ik heb daar een brief over ontvangen, toch wel die STC-regio's wat ter discussie stelt. Maar goed. In 13 regio's in Vlaanderen een nieuw initiatief, namelijk : het oprichten van een nieuwe vzw boven de hoofden van het bestaande om in elk van die regio's een regionale volkshogeschool op te richten.

De regionale volkshogeschool krijgt tot doelstelling programma's aan te bieden, maar ook om tot een zekere coördinatie te proberen komen van het aanbod om op die wijze de niet-formele educatie te optimaliseren.

In wezen is dit geen slechte doelstelling. Ik denk dat dat niet slecht is, maar alleen de weg en de finaliteit staan ter discussie.

Wanneer hij dit vandaag doet, los van de bestaande initiatieven en boven hun hoofden heen, heb ik meteen een eerste bedenking, met name : heeft Vlaanderen vandaag de behoefte aan nieuwe supplementaire instellingen ?

Dat is een eerste vraag die ik – en ik ontkom er niet aan – benoem als een soort semi-overheidsinstelling, want het initiatief wordt genomen vanuit Brussel. Er komt in elke regio een vzw die nauwlettend wordt gevolgd door de Vlaamse administratie, door een adviescommissie en dergelijke meer, samengesteld door de minister. Met andere woorden, waar eigenlijk het werkveld niet zo sterk bij betrokken is.

En dan gaat het plan verder.

Wanneer één van deze regio's dit initiatief krijgt, wat gebeurt er dan met de bestaande initiatieven ? Die staan eigenlijk voor een finale keuze.

Ofwel - en daar hoopt de minister op in zijn plan - gaan de betrokken instellingen hun volledige knowhow, personeel, cursisten en activiteiten gewoon afgeven aan dat nieuwe initiatief. Misschien zullen ze ook niet anders meer kunnen, want de subsidies gaan naar deze nieuwe initiatieven en niet meer naar de bestaande. Ik heb daar ook als liberaal mijn bedenkingen bij, met name : kan men van privé-initiatieven iets overnemen zonder een billijke vergoeding ?

DEBATTEN

Er is toch de intellectuele arbeid die sinds jaren is gebeurd. Kan men het personeel dwingen om morgen zo maar over te stappen daar waar zij heel vaak gekozen heeft voor een tewerkstelling in die instelling op basis van een zeker engagement en meegewerkt heeft aan de uitbouw van die instelling ? Zullen de cursisten die nu kiezen, de 11 000 van daarstraks – en dit zal, denk ik, de finale vergissing zijn – omwille van de kwaliteit, het aanbod, de variatie, de specificiteit van een bepaalde instelling, zomaar overstappen naar een wat algemeen misschien weinig zeggend initiatief ?

Ik denk dat de minister daardoor ook afwijkt van zijn oorspronkelijke bedoeling, want de oorspronkelijke bedoeling, zowel in het beleidsplan Cultuur als in de bouwstenennota die dat specificeert, was “vertrekken vanuit de betrokken actoren en stimuleren om tot samenwerking te komen”, enz... Een initiatief waar het veld zeker geen bezwaar tegen heeft.

Als dit doorgaat, Collega's, dan zie ik een zeker deficit ontstaan, met name in die regio's. De instellingen die misschien niet kiezen of misschien gedeeltelijk kiezen voor die operatie hebben dan nog wel een uitweg, want in het plan staat dat men wel nog kan kiezen voor een landelijke erkenning als gespecialiseerde instelling.

En een enquête onder de instellingen heeft nu al uitgewezen dat de meeste instellingen die ontsnappingsroute kiezen omdat zij niet geloven in het plan dat voorligt, omdat zij weten dat zij zich eigenlijk zelfmoorden en er een deficit zal ontstaan.

Als men die weg kiest – en daarvoor moet men een tijd in het veld zitten en ik heb misschien het voordeel of het nadeel dat ik zolang in deze sector heb ingezet – dan kan ik u zeggen dat de middelen uiteindelijk in massa naar die regionale initiatieven zullen gaan en maar bijkomend naar die ontsnappingsroute of naar die landelijke instellingen.

Dus daar is de toekomst zeker ook niet verzekerd.

Ik breng dit terug – en ik zou daar veel bedenkingen kunnen bij maken – naar onze provincie waar wij nu, vandaag, binnen onze provincie deze instellingen die merkwaardige initiatieven leveren, ondersteunen.

Wat gaan wij morgen doen ?

In de tekst, aanvankelijk in de beleidsnota, de bouwstenennota, staat dat de gemeenten en de provincies zouden uitgenodigd worden, betrokken worden bij het tot stand komen en bij de werking van de nieuwe instelling, de regionale volkshogeschool.

Bij mijn weten – maar die vraag zal ik stellen aan de gedeputeerde – zijn de provincies en ook de gemeenten daar tot nu toe niet bij betrokken geweest.

Wanneer zich dat voordoet op een moment dat het kerntakendebat gevoerd wordt en dat we het hebben over de betrokkenheid van de lokale besturen en van de provinciale besturen - zeker wanneer het gaat over regionale werking, streekgebonden werking, want dit is eigenlijk ook de doelstelling van deze instellingen die zich meer zouden kunnen bezighouden met maatschappelijke problemen van die specifieke regio, zie het dan in de grootstedelijke gebieden, vooral wat betreft migrantenproblematiek, integratie, enz... - dan is de vraag : hoe gaat dit in de praktijk functioneren als de gemeenten, die toch betrokkenen zijn op het terrein, en de provincies eigenlijk daar niet bij betrokken zijn ?

Dit is een vraag.

Collega's, dit moet ons doen nadenken over hoe wij dit nu als provincie gaan aanpakken. Ook vanuit de instellingen zelf zijn er alternatieven geformuleerd. Eén van de alternatieven is dat het beter zou zijn dat men op het provinciaal niveau – en dan kan de provincie wel een actieve rol spelen – een soort ontmoetingsplatform, een soort samenwerkingsplatform zou creëren waarin de verschillende actoren, en niet alleen de instellingen, maar ook de verenigingen, enz... elkaar zouden kunnen ontmoeten om op die wijze een doelmatig, blindvlekkendekend en geoptimaliseerd aanbod te brengen.

Als we het op die manier doen, bouwt men geen directe structuur uit, maar laat men de mogelijkheid om gedifferentieerd te werken ook naar de verschillende gebieden binnen de provincies volgens hun culturele eigenheid. Want wie gaat mij uitleggen dat morgen in de regio Gent/Eeklo het accent niet uitsluitend op Gent zal liggen ? Hoe gaan we dan in het Meetjesland de zaken aanpakken ? Ik denk dat er toch een zeker verschil is. Hoe kan men dat vanuit één eenheid aanpakken ?

En zo zou ik kunnen doorgaan.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Mijnheer de Gedeputeerde, ik heb daar toch een aantal vragen bij, met name :

1. zijn de provincies geconsulteerd ? Zeker gezien datgene wat ik daarnet gezegd heb.
2. ook wat betreft de inpak op de regio, de regionale werking : wat gaan wij doen als provincie ?

3. zeker met die instellingen, die organisaties die morgen wellicht in de kou zullen staan. Gaan wij hen in de kou laten staan ?
4. gaan wij misschien morgen weer in de val trappen – en ik zeg het zo sterk – van de derdebetalersrol ?

Ik zou hier deze keer suggereren voor een eigen aanpak, voor een eigen beleid dat wij in de toekomst zeker moeten uitstippelen.

Ik zou ook willen vragen aan de gedeputeerde om dit zo snel mogelijk, samen met de andere gedeputeerden van Cultuur, in het overleg Cultuur binnen de VVP op de agenda te stellen om te bespreken en te kijken hoe wij dat gemeenschappelijk gaan aanpakken en of wij alsnog een beïnvloeding kunnen uiten naar de centrale overheid. Ik heb daar toch ook bedenkingen bij de manier van werken.

Weet u, Collega's, dat het decreet – het is nog een ontwerpdecreet – nog niet goedgekeurd is, het moet nog goedgekeurd worden, maar dat men in de praktijk al bezig is met deze constructie ? Dus dat is al vooruitlopen op de uitspraak van de parlementairen. Ik dacht toch wel dat het parlement het laatste woord moet hebben en dat zij degenen zijn die gaan beslissen. Men loopt dus ook al vooruit alsof dit niet meer belangrijk is, alsof men al zeker is dat het parlement in die richting gaat werken.

In welke mate kunnen wij – en het is een suggestie die ik doe – dit aankaarten op het kerntakendebat ? Ik vind dat wanneer men nu echt zover staat in dat kerntakendebat dat de provincies echt de partners zijn, het bestuur zijn op het regionale niveau in de gebiedsgerichte werking, wij dit moeten opeisen en dat wij moeten kijken hoe wij daar gaan in spelen.

Ik zou echt willen vragen, Mijnheer de Gedeputeerde, om hieruit de juiste conclusies te trekken en een eigen beleid uit te stippelen, want ik zie al de vele slachtoffers aan de kant zitten en tot slot eigenlijk vaststellen dat er een enorm deficit zal overblijven uit deze operatie.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het verwondert mij dat er na de vrij grondige en boeiende tussenkomst van collega Beke geen andere tussenkomsten zijn. Maar goed, we stellen vast wat we vaststellen.

Inderdaad, iedereen die het veld kent en die de evolutie ziet, maakt zich daarover terecht zorgen en ik zal straks een paar algemene bedenkingen geven.
Ik wil beginnen met op uw vragen te antwoorden.

Is de provincie geconsulteerd ?

Neen. Laat staan dat het in samenspraak zou gebeurd zijn. Wij zijn niet eens geïnformeerd, laat staan geconsulteerd.

Wat gaan we doen met de instellingen die in de kou staan ?

We zullen eerst afwachten of er instellingen in de kou zullen staan, want als ik uw tussenkomst hoor dan is er dit op dit ogenblik nog niets meer, maar ook niets minder dan een voorstel en is er nog altijd een parlement dat dit moet stemmen. En in een parlement moet men een meerderheid hebben. Dus, laat ons zeggen dat wij wachten op de wijsheid van de parlementairen om te zien of zij dit voorstel goedkeuren. Ik neem aan dat dit ook in commissies wordt behandeld en dat daar ook mensen in zitten die het veld echt kennen, die dus niet handelen van achter een ver bureau, niet puur vanuit een theoretische conceptbenadering, maar vanuit de realiteit van wat zich beneden afspeelt bij degenen die dag in dag uit met dit moeilijk – het is nooit gemakkelijk geweest en vandaag nog moeilijker dan vroeger – werk bezig zijn.

Gaan wij beïnvloeden ?

Hoe zouden wij kunnen beïnvloeden ? Het ontwerp van decreet is er bij mijn weten. Althans de teksten zijn er - anders zou ik ze ook niet hebben - en kunnen, denk ik, alleen nog via het parlement worden geamendeerd, bijgestuurd of eventueel verworpen.
Persoonlijk deel ik ten volle uw mening.

DEBATTEN

Ik vind het heel erg dat over een veld dat men aan de ene kant zo wil roemen - het vandaag zo geroemde middenveld dat ontstaan is op privé-initiatief, maar niet privé-privé in de commerciële betekenis van het woord, maar waarin mensen vanuit eenzelfde bekommernis zich zijn gaan groeperen, zijn gaan samen zitten en een beleid, hier in dit geval een vormingsbeleid, een vormingsaanbod, zijn gaan aanbieden - vandaag met één pennentrek zou kunnen beslist worden van : "Jullie zijn bedankt. Wat jullie gedaan hebben is schitterend en in het kader van de depolitisering zullen wij nu eens vzw's regionale volkshogescholen gaan oprichten die uitsluitend zullen leven bij de gratie van de overheid."

Ik denk dat wij daar geen tekening moeten bij maken van wat er dan verder zal gebeuren.

Dit is een aanfluiting en een kaakslag voor al degenen die zich sinds jaar en dag hebben ingezet.

Men kan kiezen voor een landelijke erkenning. Ja, natuurlijk kan men kiezen, maar zoals de collega gezegd heeft : als men mag kiezen tussen een instelling of functioneren in een instelling met of zonder middelen dan is dat eigenlijk geen keuze. Dit is niet eerlijk.

Indien dit er toch zou komen - waarvan ik hartsgrondig hoop van niet - of als het er moet komen, geamendeerd, bijgestuurd, beantwoordend aan de echte realiteit van het veld : wat gaan wij als provincie doen ?

Ik ben in ieder geval op het eerste gezicht niet zinnens om ook hier de pure derdebetalersrol aan de raad voor te stellen.

Men zal mij antwoorden : "Waarom hebt u het tot nu toe dan wel gedaan ?"

Collega's, we komen uit een heel andere context. We komen uit een verleden. Wij zijn uiteraard niet van niets gestart. Maar nu zouden wij opnieuw moeten beginnen en het is nu dat wij een houding zullen moeten bepalen.

Wanneer de Vlaamse overheid zal oordelen dat dit de beste weg is, dat zij die weg dan uitstippelt en dat zij daarvoor dan ook de middelen ter beschikking stelt. Dan zullen wij ons, in de bescheidenheid van ons bestuur, terugtrekken om allicht vrij kort nadien vast te stellen dat wij niet vanuit de overheid of vanuit de overheden zullen worden aangesproken, maar dat degenen die zich opnieuw allicht vanuit de dynamiek van de organisatie zullen gaan verenigen - uit de privé-dynamiek van mensen die elkaar zullen vinden, maar die buiten de boot zullen vallen van datgene wat op dit ogenblik althans in kaart gebracht wordt - zullen komen aankloppen.

Wij zullen dan zien welke houding wij daar tegenover moeten aannemen.

Maar in ieder geval is het vandaag voorbarig, want het decreet is er niet. Het is een voorstel. En er wordt inderdaad soms hier en daar al gedaan alsof het er wel zou zijn, maar het is er nog niet, dus kunnen we vandaag ook geen houding ten gronde bepalen tegenover iets dat er nog niet is.

Ik stel mijn hoop op de wijsheid van het parlement.

Dank u.

PUNT 3

PROVINCIERAAD : SUBSIDIE POLITIEKE VERTEGENWOORDIGINGEN :

- OPHEFFING VAN HET REGLEMENT VAN 12 SEPTEMBER 2001 BETREFFENDE DE SUBSIDIE VOOR DE WERKING VAN DE SECRETARIATEN VAN DE POLITIEKE VERTEGENWOORDIGINGEN IN DE PROVINCIERAAD
- GOEDKEURING VAN HET NIEUWE REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIE VOOR DE POLITIEKE VERTEGENWOORDIGINGEN IN DE PROVINCIERAAD

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan ons bij dit punt onthouden. Diegenen die op de zitting van 12 september waren zullen zich wel herinneren dat wij dit punt niet goedkeurden, omdat wij problemen hadden met de selectiviteit in artikel 6 (nu artikel 8) van het reglement. Ik heb toen, namens mijn fractie, een amendement ingediend om dit artikel uit te breiden met een aantal zaken uit het strafwetboek zijnde corruptie, schriftvervalsing en fraude.

Wie het schoentje past, trekt het dan aan.

Een aantal raadsleden hebben toen die zitting verlaten omwille van mijn amendement. Dit amendement werd toen weggestemd en ik ga dat vandaag niet opnieuw indienen. Ik stel wel vast dat de deputatie haar huiswerk slecht gemaakt heeft. Ze hebben niet geluisterd naar mijn opmerkingen en ik wil de opmerking waarom wij ons vandaag onthouden nog wel eens herhalen.

Ten gronde keuren wij dit reglement wel goed, maar juridisch gezien zit artikel 8 niet goed in elkaar, want in dit artikel staat dat de bestendige deputatie de toekenning van de dotatie kan intrekken indien een politieke partij haar componenten, lijsten, kandidaten of gekozenen geuite duidelijke en door middel van verscheidene met elkaar overeenstemmende tekenen, bij vonnis of arrest strijdig wordt bevonden respectievelijk met het EVRM (Europees Verdrag van de rechten van de mens) en met de wet van 1981 en 1995.

Het Arbitragehof heeft vorig jaar op 7 februari 2001 gezegd, ik citeer : "Een partij mag niet beroofd worden van haar dotatie wanneer zij de persoon die blijk heeft gegeven van de bedoelde vijandigheid tegenover het Europees Verdrag van de rechten van de mens, wanneer die partij openlijk en duidelijk die persoon heeft afgekeurd of de uitspraken van die persoon".

Dit wordt dus niet voorzien in dit reglement. We hebben dat vorig jaar al bediscussieerd en ik stel vast dat er niets veranderd is. Wij zullen ons bij dit reglement dus onthouden.

De heer voorzitter

De stand van het debat bepalend en toepassing makend van het reglement collega, moet ik u zeggen, wat betreft uw schoentjes die aan sommige voeten passen, dat er vele schoenen zijn, vele voeten, in vele milieus. Denk daar maar eens over na.

Kwestie van de geest van het reglement. Niet te rap zijn.

Stemming

PUNT 4

BEGROTING 2002 : GOEDKEURING VAN DE EERSTE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Gillis

De eerste begrotingswijziging volgens de nieuwe economische en functionele classificatie is natuurlijk een beetje wennen. Wie zich echter de moeite heeft getroost om ze door te nemen, zal inderdaad vastgesteld hebben dat er nu een veel gedetailleerder en genuanceerder beeld mogelijk is van de ontvangsten en vooral van de uitgaven binnen elk beleidsdomein.

Wie al een beetje verder heeft gezocht, is misschien ook de draad kwijtgeraakt, bijvoorbeeld in de sector landbouw zijn de fondsen voor subsidies voor beheersovereenkomsten tot nul herleid, dat zal waarschijnlijk niet het geval zijn, die fondsen zullen allicht wel ergens anders opduiken of opgedoken zijn, maar ik heb ze in elk geval niet gevonden en in de toelichtingen heb ik ook niets gevonden.

Net zoals vroeger staat of valt echter alles met de toelichtingen, iets waar in deze raad reeds herhaaldelijk op gewezen is. Er duiken hier en daar nog wel een aantal zeer sibillijnse zinnen op zoals "interne verschuiving in functie van sectorbehoefte", maar globaal gezien maakt men vorderingen. De meer gedetailleerde en genuanceerde omschrijving van vele artikelen en vooral de juistere toewijzing aan bepaalde instanties, scholen, Provinciale domeinen, regio's en vzw's laten het waarschijnlijk nu ook toe, dat de gedeputeerden zelf onderling in elkaars beleidsdomein meer inzicht hebben gekregen (misschien tot een beetje wenkbrauwengefrons toe).

Er vielen ons een aantal zaken op toen we de cijfers bekeken. Zo zijn er de verhoogde kredieten voor verzendingskosten (toelichting 83), wat vreemd is aangezien men meer en meer gebruik maakt van de informaticasnelweg en bovendien zijn bij mijn weten de posttarieven tot op heden gelijk gebleven. Er zal ongetwijfeld wel een verklaring voor zijn, maar dit zou een beleidsdoelstelling van de deputatie moeten zijn, om deze uitgavenpost te doen dalen naarmate we meer investeren in informatica, anders heeft het eigenlijk weinig zin ofwel zitten wij met onze informatica-initiatieven op een verkeerde weg, maar dat kan ik mij moeilijk voorstellen.

Een andere vaststelling is dat de informatisering ook meer en meer geld kost. In de begroting 2002 was al duidelijk dat de informatica nodig om de provinciebelasting te innen veel geld ging kosten. Nu moeten we vaststellen dat ook het onderhoudscontract voor het nieuw boekhoudkundig systeem 228 235 EUR (9,2 miljoen BEF) per jaar kost. Het is een vreemde paradox, dat om als openbaar bestuur performanter te worden, we noodgedwongen afhankelijker worden van externe firma's voor het jaar na jaar updaten van onze software.

DEBATTEN

De heroriëntering van de kredieten in de sector mobiliteit zijn we genegen, hetgeen erop neerkomt dat minder geld wordt uitgetrokken om zaken te bestuderen, maar meer om op het terrein echt iets te doen. Al stel ik mij wel vragen bij de zoveelste geplande sensibiliseringscampagne die deze maal loopt onder de werktitel "Met belgerinkel naar de winkel". Dat is zeer lovenswaardig en nuttig, maar als we alle sensibiliseringscampagnes van de laatste tien jaar eens zouden optellen, door welke overheid of instantie ook, word ik er als dagdagelijkse fietser een beetje moe van en wens ik gewoon meer fietscomfort in onze provincie. Ik heb het dan bijvoorbeeld over het verwijderen van glasscherven op fietspaden en fietsstroken, het strooien in de winter, voldoende en degelijke fietsstallingen aan stations, bibliotheken, provinciale gebouwen, enz.

We stellen ook vast dat er meer geld wordt ingeschreven voor de aankoop van natuurgebieden (521 320 EUR). Men zou dus kunnen denken dat de provincie hier eindelijk de grote sprong voorwaarts maakt, maar deze perceptie moeten we echter zeer sterk nuanceren. Het extra geld komt er in de eerste plaats om de achterstand in uitbetaling van betoelaging aan de natuurverenigingen uit het verleden eindelijk weg te werken.

Opvallend zijn ook de extra middelen voor de Boerenkreek in Sint-Laureins (± 6,6 miljoen BEF). Tegen de extra middelen hebben we niets, maar we hebben wel moeite met het gemak waarmee gemeenten contractuele verplichtingen van zich afschuiven. Mede op vraag van de gemeente Sint-Laureins heeft de provincie een paar jaar geleden het BLOSO-centrum overgenomen. Uit vrije wil is de gemeente een aantal contractuele verplichtingen aangegaan, natuurlijk met financiële repercuties.

Nu, een paar jaar later, zegt de gemeente laconiek dat ze de verplichtingen niet kan of wenst na te komen en wordt de provincie voor de keuze gesteld. Ofwel de overeenkomst afdwingen en dus in een conflictstrategie stappen, ofwel de eigen portemonnee opentrekken en alles met de mantel der liefde bedekken.

Ik moest bovendien vaststellen dat Sint-Laureins geen uniek geval is. Ook andere Oost-Vlaamse gemeenten komen op afspraken terug of weigeren enige billijkheid aan de dag te leggen inzake betoelaging van gemeenschappelijke initiatieven en projecten. Lokeren en het huis Thuysbaert of Zottegem en het Provinciaal archeologisch museum Velzeke zijn maar twee voorbeelden. Positief is dat men in deze begrotingswijziging rekening heeft gehouden met het voorstel dat onze fractieleider deed tijdens de begrotingsbespreking 2002. Het voorstel bestond erin om de middelen, die gezien de Vlaamse zorgverzekering in de sector ouderenzorg ongebruikt zouden blijven, over te hevelen naar de sector provinciaal jeugdwerk. Alleen jammer dat het voorstel toen werd weggestemd. Dank u.

De heer Marginet

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Mogelijks heeft het te maken met de vernieuwing binnen de boekhouding en mijn gebrekkige kennis ervan, maar er zijn toch enkele opmerkelijke beslissingen genomen waar ik graag nog een woordje uitleg over kreeg. Dat niemand alles kan weten en goed kan doen, zien we ook in de begroting waar men bij de inkomsten van de provinciaal archeologisch museum niet super optimistisch was, maar gewoon een nul teveel had genoteerd. Ik merk opvallend hoge of grote verhogingen bij de artikels : economische groep 72, functionele 789 met betrekking tot bijvoorbeeld podiumkunsten op pagina 45 met ruim 80 %, muziek met 70 %, natuurbescherming met ruim 50 % en opdrachten Vlaamse overheid is zelfs ruim verdubbeld enz.

Dit alles met toegestane subsidies. Dit zijn toch opmerkelijke verhogingen en ik vraag mij af hoe dat komt ? Daarentegen zie ik bij gezondheidszorg op pagina 164 dat het project "Koester" van het kinder-kankerfonds volledig wegvalt voor een bedrag van 61 973 EUR. Dit zijn nochtans levensbelangrijke subsidies voor onderzoeken naar kanker bij kinderen, alsook voor de algemene opvang van kinderen en ouders die met deze vreselijke ziekte geconfronteerd worden (ik weet helaas waarover ik spreek). Ik hoop dat dit naar ergens anders in de begroting verhuisd is en niet zomaar geschrap is, anders zou ik graag de redenen daartoe vernomen hebben.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zou graag antwoorden op een paar algemene bemerkingen die er gemaakt werden in verband met deze algemene begrotingswijzigingen. Voor de zeer gedetailleerde vragen die gesteld werden, zou ik hier toch willen verwijzen naar de commissiezittingen die er geweest zijn, waar in de regel de werkelijke detailvragen beantwoord worden. Mocht men dit wensen dan zullen we die detailvragen schriftelijk laten beantwoorden.

Algemeen wou ik toch nog een paar zaken zeggen in verband met de tussenkomst van collega Gillis. De eerste commissie werd voor een groot deel beheerst door de zeer vakkundige inleiding over de nieuwe provinciale boekhouding door adviseur De Neve, maar toen in de gewone commissievergadering de gewone vragen en opmerkingen over de begrotingswijziging van u uitbleven, werd ik een beetje ongerust. Het was een zeer gevulde vergadering en ik ben dan ook blij dat u nu met uw zaken naar boven komt. Met de nieuwe manier van werken wordt het inderdaad duidelijk dat men veel gedetailleerder de zaken kan volgen, en anderzijds collega is er wel een grotere inspanning nodig om te volgen. Ik heb er al op gewezen dat het zeer belangrijk zou zijn om alles uit te klaren en om in de diepte te gaan bij de voorbereidingen in de thematische commissies bij de begrotingsbespreking voor 2003, zodanig dat dan in de eerste commissie en in de raad de meer algemene zaken kunnen besproken worden, vrijblijvend natuurlijk met de open discussie die dan in de raad volgt.

Mijnheer de Voorzitter, oefening baart kunst, we gaan met die nieuwe boekhouding allemaal moeten leren leven, maar ik denk dat dit niet zo erg zal zijn.

Er is in verband met de verzendingskosten een zeer gerichte vraag gekomen waar ik ook nog graag zou willen op antwoorden. Het is namelijk zo dat wij op het ogenblik gevat zijn door een omzendbrief van de Vlaamse minister verantwoordelijk voor Binnenlandse Aangelegenheden. In verband met de inningsprocedure van de belastingen moeten we - voor we overgaan tot het inschakelen van een deurwaarder - alle belastingsplichtigen die nog niet voldaan hebben aan hun belastingsverplichtingen nog eens aangetekend aanschrijven. Het gaat hier in totaal doorgaans over 17 000 brieven die aangetekend zullen moeten vertrekken uit dit bestuur. Wij waren hier uiteraard geen vragende partij, want wij hebben gestreefd om de procedure te vereenvoudigen, maar zoals u ziet worden onze voornemens vaak doorkruist door omzendbrieven van wat men vroeger de hogere overheid mocht noemen.

Wat betreft de kosten voor informatica en de externe hulp, door de invoering van de nieuwe boekhouding en de nieuwe inning van de belastingen hadden we ook een totaal aantal nieuwe formulieren nodig en dat heeft dan ook de kosten opgedreven. Dat we externe hulp nodig hebben is niet alleen voor de provincie het geval ook privé-bedrijven hebben hetzelfde probleem. Zelf personeel aanwerven om dat allemaal te doen dat kan niet, dus is men op externe hulp aangewezen.

Tot zover, Mijnheer de voorzitter, enkele algemene opmerkingen. Ik weet niet of er nog collega's zijn die over hun eigen sector het een en ander willen toevoegen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Twee korte reflecties. In de eerste plaats over mobiliteit, kwestie "Met belgerinkel naar de winkel" wil ik aan de raad toch meegeven dat de Bond Beter Leefmilieu en de overkoepelende organisatie in het Gentse die zich bezighouden met fietsen, boos gereageerd hebben omdat wij durfden het initiatief te claimen en zij stonden absoluut op het vaderschap. Ik dacht dat Agalev zeer gelukkig zou geweest zijn met dit initiatief, maar ik begrijp dat ik mij vergist heb.

Wat de Boerenkreek betreft, Mijnheer Gillis, het is niet de gemeente Sint-Laureins die gevraagd of gezegd heeft dat zij niet willen betalen, integendeel de zeer kleine gemeente - ik denk de armste van de provincie qua inkomsten van hun gemeentebelastingen - heeft dat correct betaald. We hebben zelf vanuit de raad van bestuur, met het voorbeeld van de provincie gesteld dat wij eigenlijk zeer onrechtvaardig waren en omwille van het gelijkheidsbeginsel in dezelfde omstandigheden hetzelfde moesten doen. We zijn dan eens gaan kijken wat wij aan de Gavers gaven, waar men destijds begonnen is met een akkoord dat men nul frank zou investeren vanuit de provincie. Ik heb gisteren bedragen gehoord, Collega, 50 miljoen, 100 miljoen (het zal van die orde van grootte zijn).

DEBATTEN

Vandaar dat men gezegd heeft om Sint-Laureins en de Boerenkreek op dezelfde manier verder te laten behandelen en dat wij vanuit de provincie op zijn minst procentueel dezelfde inspanning zouden doen, dan is dit nog maar een fractie van wat wij doen ten opzichte van de andere gemeenten.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de voorzitter, Mijnheer de gouverneur, Geachte collega's,
Een kleine opmerking naar collega Gillis toe in verband met een krediet dat hij aanhaalt "aankopen natuurgebieden". Als ik het goed gehoord heb, heeft hij gezegd dat dit zou dienen om de achterstand van natuurgebieden aangekocht door verenigingen weg te werken. Dat is niet het geval, Collega, dat is een krediet in de buitengewone begroting van 521 320 EUR voor de uitvoering van onze actie 71. Er is dus 30 miljoen die jaarlijks ingeschreven staat in de begroting voor de aankoop van natuurgebieden, dus van waardevolle ecologische gebieden, door de provincie zelf.
Wat wel het geval is, is dat men onder de gewone begroting ook het artikel subsidie "natuurbescherming" verhoogd heeft met 73 315 EUR en dat is het krediet waarbij de subsidies aan de natuurverenigingen wordt verhoogd voor aankopen van natuurdomeinen.
Tot daar de opmerking, ik zou niet graag hebben dat men binnen een paar maanden zou zeggen, is dat nog niet opgelost, want dat is een totaal ander krediet in de buitengewone begroting.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Heel kort. Wat Mijnheer Gillis betreft, inderdaad we zijn gaan putten uit het ene krediet om datgene wat we bij de opmaak van de begroting al vermoedden, maar nog niet wisten, ons krediet op te trekken. Het zou wel kunnen dat we daar nu te ver in gegaan zijn omdat de dossiers die we dit jaar behandelen of afwerken dossiers zijn die terugslaan op 91 en toen was de zorgverzekeringspremie nog niet in voege. Collega Marginet, eigenlijk had ik gehoopt dat de podiumkunst en de muziek met 80 en 70 % zou verhoogd zijn. Ik zou de eerste zijn om met u te applaudisseren, neem ik aan. Helaas het is niet zo. Het is een kwestie om die begroting zeer grondig te lezen, want als je er maar een deeltje van leest, zie je sommige artikels verhogen van nul naar iets spectaculair, maar als je wat verder leest zie je eigenlijk hetzelfde gebeuren maar dan in de andere richting zodanig dat het eindresultaat eigenlijk hetzelfde is als bij de basisbegroting.

Wat de "Koester" betreft, we hebben allemaal zwaar achter dit initiatief gestaan, maar wij hebben van de verantwoordelijke prof een brief ontvangen waarin hij ons bedankt voor de jarenlange steun en waarin hij ons mededeelt dat hij die steun vandaag niet meer hoeft. Zij hebben vanuit de Vlaamse overheid de erkenning gekregen en hij is zo eerlijk en loyaal om ons dit mee te delen en te bedanken. Op het moment dat wij het moeilijk hadden hebben jullie ons geholpen, ik moet u mededelen dat we het niet meer nodig hebben vandaar de schrapping.

De heer voorzitter

Dit antwoord zal wel voldoende zijn op de belangrijke vraag die gesteld is.
Ik wil aankondigen dat ik u straks ga vragen om na het punt 6 voorrang te geven aan de interpellatie van de heer Hertog, punt 24. De heer gouverneur is al de hele tijd ter beschikking geweest en wil ook blijven tot het einde van de zitting, maar ik weet dat zijn agenda in moeilijkheden komt in de loop van de namiddag. Stemt de raad daarmee in uit hoffelijkheid tegenover de gouverneur, niet uit verplichting ? Akkoord, dan is die hoffelijkheidsplicht vervuld.

Stemming

PUNT 5

BEGROTING 2002 : EERSTE REEKS WIJZIGINGEN : GOEDKEURING VAN DE LENINGSBESLUITEN

Stemming

PUNT 6

DIENST COMMUNICATIE : KENNISNEMING VAN HET JAARVERSLAG 2001

Kennisneming

De heer voorzitter

Gelet op uw beslissing van daarstraks om nu punt 24 te nemen.

PUNT 24

INTERPELLATIE VAN DE HEER P. HERTOOG M.B.T. DE PROVINCIALE BRANDWEERSCHOOL

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's, Enkele weken geleden overleed een jonge Brusselse brandweerman tijdens zijn eerste brand. Op zich zeer erg, maar toen bleek dat deze man nog nooit een brand van dichtbij had meegemaakt werd dit pas echt tragisch. Zijn opleiding was louter theoretisch. Ik begrijp niet goed hoe men een brandweerman uitsluitend theoretisch opleidt. Men kan hem zeggen dat vuur warm is en rook ondoorzichtig, maar als hij niet effectief kan oefenen in zo'n omgeving vind ik dit nogal bizar.

Aangezien brandweeropleidingen toevertrouwd zijn aan de provinciale brandweerscholen onder het voorzitterschap van de gouverneurs, was ik bijzonder benieuwd naar de werking van de school in Oost-Vlaanderen. Ik ging dus op zoek naar onze website voor meer informatie, maar daar ving ik bot. Er is geen spoor te vinden van onze brandweerschool. Ook in de provinciale jaarverslagen is de toelichting bij de brandweeropleiding vrij summier.

Ten einde raad zie ik mij genoodzaakt om mij tot deze vergadering te wenden om zo de nodige informatie te vragen.

Aangezien mijn vragen redelijk talrijk zijn en mijn fractieleider terecht van oordeel is dat men in de plenaire vergadering van de provincieraad zoveel mogelijk het debat mogelijk moet maken, verpakte ik mijn vragen als interpellatie.

Hoe komt het dat de brandweerschool onvindbaar is op onze website ?

Heeft Oost-Vlaanderen enkel theoretische opleidingen of ook praktische ?

Beschikt Oost-Vlaanderen over een brandhuis zoals Antwerpen, een soort vuurvast Hollywood-decor waar met echte branden geoefend kan worden ? Zo neen, waarom niet en wordt eraan gedacht dit te voorzien ?

Gisteren hoorde ik op het nieuws dat de branden steeds gevaarlijker worden voor brandweerslui dit door het gebruik van allerlei chemische materialen bij de bouw van huizen en door de betere isolatie van de woningen. Hoe vaak krijgt een brandweerman oprisingscursussen zodat hij mee is bij de nieuwste ontwikkelingen ?

Zijn die oprisingscursussen verplicht of is een eenmalige cursus voldoende om dan de rest van zijn dagen brandweerman te zijn ? Wie geeft er les en zijn dat professionele lesgevers ?

Stimuleert de provincie of de Provinciale Brandweerschool actief het professionaliseren van de brandweerkorpsen - hetzij via contacten met die korpsen zelf, hetzij via contacten met Binnenlandse Zaken - want vandaag de dag draait het vaak nog op vrijwilligers. Dit is eigenlijk ongelooflijk, want ik mag er niet aan denken dat ook de andere hulpdiensten, zoals de politie of de verplegers, volledig op vrijwilligers zou draaien.

Werkt de brandweerschool samen met de civiele bescherming, die zelf over een uitgebreide brandweerdienst beschikt en misschien opleidingen zou kunnen verzorgen voor de brandweerschool ?

DEBATTEN

Allemaal vragen waar ik dolgraag een antwoord op zou krijgen en die de deputatie of de heer gouverneur mij ongetwijfeld zullen geven.

De heer Veys

Ik zou even willen inpikken op de interpellatie van de heer Hertog. Ik heb uit de pers vernomen dat er sprake is om het oefencentrum in Antwerpen te verhuizen naar Brussel, omdat er onvoldoende financiële ondersteuning zou zijn vanuit de federale overheid.

Wat is de situatie in Oost-Vlaanderen ?

Is er voldoende ondersteuning vanuit de federale overheid ?

Welke consequenties hebben die indien die ontwijkend is ?

De heer voorzitter

Goed, Ik sluit de tussenkomsten af. Ik heb verstaan dat de heer gouverneur het woord zal voeren en ook gedeputeerde Vercamer die een deel van de bevoegdheid binnen zijn pakket heeft.

De heer gouverneur

Mijnheer de voorzitter, ik wil zeer graag antwoorden zijnde dat ik uiteraard mijn antwoord interpreteer als een antwoord op zeer pertinente vragen die gesteld zijn. Daar waar er een politiek debat is, zal ik uiteraard luisteren en wanneer het nodig is verder toelichting geven. Er is een zaak die ik vooraf wil stellen, ongeveer 4 jaar geleden heb ik het onderwerp brandweeropleiding of brandweer in het algemeen als probleemstelling, hier behandeld als voorwerp van mijn jaarlijkse speech onder de titel : "De zonen en dochters van Prometheus". Ik zal verzoeken om ook dit document nog eens ter beschikking te stellen van de raadsleden die dit willen, want er komt een heel stuk informatie naar voor die mee aan de basis ligt van de pertinente vragen die hier gesteld zijn. Dat is vier jaar geleden en er is nu natuurlijk een en ander gebeurd.

Wat de website betreft daar kan ik nu niet onmiddellijk op antwoorden. We hebben inderdaad geen bijzondere website voor de Provinciale Brandweerschool, maar een groot stuk informatie over wat in de brandweerschool gebeurt, is terug te vinden in het jaarverslag dat ik aan de raad ter beschikking heb gesteld bij de opening van de begrotingsbesprekingen eind september vorig jaar. Zoals trouwens ook in de inleiding staat, moet dit samen met het jaarverslag gelezen worden, want daar vindt u heel wat cijfers terug over wat de Provinciale Brandweerschool doet.

De website zal er inderdaad niet zijn, omdat die Provinciale Brandweerschool in de eerste plaats zeer nauw samenwerkt met de gemeenten, de leden en de brandweerkorpsen voor wat de functie van die scholen betreft. Het is misschien toch aan te bevelen om met de middelen die er vandaag zijn, die werking nog beter bekend te maken. Ik zal dat morgen trouwens bespreken op de provinciale brandweerraad die samenkomt zodat het meteen geagendeerd kan worden. Ik wil ook nog eventjes zeggen dat wij in Oost-Vlaanderen daarvan de voorlopers zijn geweest.

Ik ga mij proberen beperken tot de essentie van de vragen van de heer Hertog en de vraag van de heer Veys past daar bijzonder goed in als addendum, wat commandant Van De Voorde gisteren verteld heeft op het AVS nieuws, want het is naar dit nieuws dat u verwees. Dit klopt eigenlijk volledig met de besprekingen die ik met commandant Van De Voorde en met de heer De Muynck directeur van de Oost-Vlaamse brandweerscholen en met andere brandweercommandanten in de voorbije weken heb gehad.

Nu ik denk dat de interpellatie mee ook geïnspireerd is door de uitzending van het VRT-programma "Koppen" op 28 maart, waar de beheerder van het Antwerpse oefencentrum aan het woord was, naar aanleiding van het overlijden van een Brusselse brandweerman tijdens een interventie. Het is helaas zo dat tijdens de jaren dat ik in de bevoegdheid een rol mag spelen, dat het meer dan eens gebeurt is dat we brandweerlieden verloren hebben op dat bijzonder gevaarlijk werk bij het beheersen van branden. Maar men kon tijdens die uitzending de indruk krijgen dat enkel in Antwerpen en dan nog sedert zeer kort, brandweermannen tijdens hun praktijkopleiding met reëel vuur te maken krijgen. Dat was het spijtige van deze uitzending.

Het is misschien een mythe die de bestuurders van de Antwerpse Brandweerschool blijkbaar graag in stand gehouden. Kennelijk is de Schelde nog steeds zeer diep. Behalve dan voor meerdere Antwerpse bedrijven, die sinds jaar en dag en tot hun tevredenheid hun personeel een praktijkopleiding vuurgewenning laten volgen in het trainingscentrum van niet de Antwerpse maar de Oost-Vlaamse Brandweerschool.

Die Provinciale Brandweerschool is dus een vzw waar alle brandweerkorpsen van Oost-Vlaanderen deel vanuit maken en waarvan ik ook zeer blij ben dat de provincie zelf ook lid wil zijn en daardoor ook mee in de beheersorganen vertegenwoordigd is. Die Provinciale Brandweerschool beschikt immers reeds sinds 1989 over diverse oefenfaciliteiten in het Multifunctioneel Trainingscentrum voor Brandweer- en Politiediensten te Gent-Rodenhuyze, dat in het begin van mijn carrière geconcipeerd is geworden en vanaf 1987 in de bouw is gegaan. Ik heb daar jarenlang sterk moeten voor ijveren.

Een van de essentiële zaken meteen was de oefenfaciliteiten voor aspirant-brandweelrui zo te maken, dat ze vertrouwd werden met -, en zich te beschermen tegen vuur- en rookontwikkeling, dit zowel in open lucht als in gesloten ruimten.

Het belangrijkste onderdeel daarvan vormt de brandhal, die bij het ingebruiknemen, zowat 13 jaar terug, uniek was op het vaste land en in een bepaalde periode zelfs wereldwijd bij specialisten aandacht trok door wetenschappelijke proeven die er werden uitgevoerd om de gevolgen van ventilatie op vuur- en rookontwikkeling te onderzoeken en dit in een gebouw met een afmeting die representatief is voor industriële gebouwen. De brandhal meet 50 bij 20 m en is 10 m hoog. Zij heeft dus een inhoud van 10 000 m³. Indien velen het niet kennen is het misschien, Mijnheer de Voorzitter, eens een suggestie om een bezoek te organiseren van de raad aan dat Multifunctioneel centrum, waar trouwens ook de politieopleidingen gebeuren.

Specifiek met het oog op het simuleren van diverse brandsoorten, ook uitslaande branden, werd in de brandhal een kleiner gebouw opgetrokken. Het werd trouwens zeer recent nog volledig gerenoveerd.

Het programma voor de opleiding tot brandweerman is vastgesteld bij koninklijk besluit, beslaat 90 uren en omvat een theoretisch en een praktijkgedeelte.

Het praktijkgedeelte voorziet onder meer "persoonlijke bescherming" en "brandbestrijding", samen 34 uren of meer dan een derde van het totaal.

"Persoonlijke bescherming" omvat kennis van de voornaamste persoonlijke risico's en de manier om er veilig mee om te gaan. Het accent ligt hier vooral op bescherming tegen rook- en verbrandingsgassen. Hier leren de aspiranten omgaan met persluchttoestellen, oefenen ze zich in het blindlopen en het verkennen van gebouwen die onder rook staan en voorziet men in een drill vooral de veiligheidsprocedures.

In "brandbestrijding" oefenen de aspiranten het gebruik van de verschillende blustechnieken in op de diverse soorten branden. Dit varieert van eenvoudig te blussen beginnende branden tot uitslaande woningbranden, die in ploegverband worden aangevallen onder dekking van vernevelde waterstralen. Ook hier staat drill van veiligheidsprocedures voorop.

De lessen en oefeningen worden gegeven door officieren en onderofficieren met ruime ervaring in het betrokken vakgebied. Voor sommige oefeningen is er per drie aspiranten één instructeur beschikbaar, dit om de veiligheid maximaal te waarborgen.

Naast deze basisopleiding worden er ook vervolmatingcursussen georganiseerd en krijgen de korpsen gelegenheid om in ploegverband te trainen.

In 2001 waren er een 550-tal cursisten in opleiding in de Provinciale Brandweerschool, waaronder bijna 300 in de opleidingen tot brandweerman en korporaal, de twee meest praktijkgerichte opleidingen.

Daarnaast volgden in 2001 ruim 1 700 personeelsleden van bedrijven en instellingen uit zowel privé als publieke sector eendaagse praktijkopleidingen, waar het gebruik van eenvoudige blusmiddelen (poederblussers en muurhaspels met watervoeding) wordt aangeleerd en vooral ingeoeffend, dit alles eveneens op reële vuurhaarden.

DEBATTEN

Sinds het in gebruik nemen van de brandhal gaat het over meer dan 12 000 werknemers. Ik moet hier trouwens verwijzen dat het KB waar ik over sprak alleen spreekt over de opleidingen van brandweerlieden in reguliere korpsen, hetzij vrijwilligers, hetzij professionelen en ik verwijs hier opnieuw naar mijn toespraak van vier jaar geleden waarin die cijfers staan. Het is zo dat wij in onze Oost-Vlaamse brandweerkorpsen in overgrote meerderheid nog werken met vrijwillige brandweerlieden. We hebben buiten die wettelijke verplichting een derde peiler opgericht die dus bedrijfsbrandweer is en die dus bedrijven zowel in de sector kantoren, in de industriële sector, als in de verzorgingssector de kans biedt om ook in de Provinciale Brandweerschool eendaagse praktijkopleidingen te volgen en het cijfer van de 12 000 slaat dus daarop.

Er kan dus niet gesteld worden dat er in de Oost-Vlaamse Brandweerschool geen inspanningen worden gedaan voor de praktijkopleiding vuurgewenning en vuurbestrijding.

Dit alles belet echter niet dat er inderdaad belangrijke problemen zijn. Dit was trouwens de belangrijkste boodschap in de bewuste aflevering van "Koppen".

In tegenstelling tot de politiescholen, krijgen de brandweerscholen geen investeringstoelagen, noch voor gebouwen, noch voor brandweermaterieel. In Oost-Vlaanderen hebben wij dus met de eigen middelen van de korpsen en vooral met de grootst mogelijke inbreng van de veiligheidskredieten en ik heb gedurende 12 jaar bijna alles compleet daarin geïnvesteerd. De betoelaging van de brandweeropleidingen is hoe dan ook, berekend per hoofd en beduidend lager dan wat geldt voor de politie.

Dat zulks remmend werkt voor hoofdzakelijk de nochtans onontbeerlijke praktijkopleiding zal duidelijk zijn. Dat de meeste scholen daar niettemin toch een zo goed mogelijke invulling proberen aan te geven laat het probleem onverkort. Zo ziet de Oost-Vlaamse Brandweerschool zich geplaagd tegenover de noodzaak tot een grondige renovatie en uitbreiding van de trainingsfaciliteiten, renovatie waarvoor de thans beschikbare middelen ontoereikend zijn. Nogmaals wij mogen niet zeggen dat niets gebeurt, integendeel er gebeurt dus zeer veel.

In die zin was de boodschap die in "Koppen" werd gegeven - helaas - terecht.

Bovendien werd vernomen dat een ontwerp van koninklijk besluit ter tafel ligt waarbij de opleiding van de brandweerofficieren zou worden gecentraliseerd en toevertrouwd aan een Hoger Instituut voor de Opleiding van de Hulpdiensten, vermoedelijk gevestigd te Florival (Waals-Brabant). Ik moet u zeggen dat ik daar slecht ben over ingelicht. De redenen hiervoor zijn onduidelijk. We zijn daar helemaal niet gelukkig over, noch in de brandweerkorpsen, noch in de provincies, dus zeker ook niet bij mijn collega's.

Alvast in de Vlaamse provincies verloopt de officierenopleiding nochtans probleemloos. Zo werden er in onze provincie alleen al gedurende de vier voorbije jaren circa 400 inschrijvingen genoteerd voor opleidingen tot onder-luitenant, technicus brandpreventie (vereist voor bevordering tot luitenant) en dienstchef. Het heeft lang geduurd vooraleer we dat wettelijk konden doen we waren heel blij, maar het heeft dus een zeer belangrijk gevolg en succes gehad.

Verschillende van mijn collega's en ikzelf, hebben dan ook met klem geprotesteerd en gewezen op het gevaar voor ontmoediging van vooral kandidaat-vrijwilligers. Het valt immers te vrezen dat vooral vrijwilligers - zij vormen nochtans de hoeksteen van de brandweer - massaal zullen afhaken indien zij verre verplaatsingen moeten maken voor hun opleiding.

Ik denk dat ik u hier voldoende voorlichting heb gegeven en, Mijnheer de Voorzitter, wanneer er een debat begint zal ik mij uiteraard in mijn zwijgende rol terugtrekken, maar ben ik toch blij geweest dat ik deze informatie aan de raad kon meegeven.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gouverneur.

Het is evident dat de tussenkomst van de Gouverneur aanleiding kan geven tot vragen en respectievelijk tot een debat.

De gouverneur heeft heel duidelijk zijn bereidheid ook op grond van de provinciewet gesteld om verder op vragen te antwoorden, maar als het echt over een politiek beleidsdebat gaat, zal de gouverneur zich in zijn rol van luisteraar en waarnemer terugtrekken. Dat ik nogal duidelijk.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het is uiteraard van provinciaal belang dat de veiligheid van de burgers gewaarborgd is. Dat is ook de reden waarom de provincie in deze vzw van de Provinciale Oost-Vlaamse Brandweerschool participeert. Het is een bescheiden participatie, die men eerder symbolisch zou noemen en ze heeft dan ook een symbolische waarde. We geven daar jaarlijks een toelage aan van 25 000 EUR. Dit zijn initiatieven die door de gouverneur uitgevoerd worden in opdracht van Binnenlandse Zaken, niet bepaald betaald, maar wij subsidiëren dat van harte, omdat de veiligheid van onze Oost-Vlaamse burgers daarmee gebaat is. We zijn vertegenwoordigd in die vzw, die ondanks de naam "Provinciale Oost-Vlaamse Brandweerschool" geen echte provinciale vzw is, want wij hebben daar de meerderheid niet, maar wij zijn vertegenwoordigd in de algemene vergadering, bij monde van raadslid mevrouw Nicole De Vos-De Bock, plaatsvervanger is de heer Geert De Roo, in de raad van bestuur zetelen collega de heer Marc De Buck en collega de heer Verleyen en het is een oude traditie en het staat ook zo in de statuten verankerd (als ik mij niet vergis) dat ook de provinciale griffier daar in zetelt. Verder zijn er personeelsleden van deze provincie die daar goed werk leveren, onder hun eigen contract weliswaar. Er zijn daar faciliteiten wat vergaderingen betreft, omdat het provinciehuis nu eenmaal het ontmoetingscentrum bij uitstek is op beleidsvlak van wat er in onze provincie gebeurt. Langs de andere kant heb ik de indruk dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden niet weet welke positieve zaken er in Vlaanderen allemaal wel gebeuren. Dat heeft misschien te maken met het feit dat men in Vlaanderen denkt dat niet Mijnheer Duquesne de minister van Binnenlandse Zaken is, maar een zekere mijnheer Dassen, want die zien we op de televisie altijd de uitleg geven en dat is ook de man die altijd op de terreinen gaat. Het is in ieder geval een belangrijke aangelegenheid en we moeten daar samen om bekommerd zijn. Als men een officierenopleiding zou gaan concentreren in Florival, dan zal dat ongetwijfeld - zoals de gouverneur ook heeft gezegd - de bereikbaarheid en de attractiviteit van die opleidingen niet ten goede komen. Wij hebben hoofdzakelijk vrijwilligerskorpsen in onze provincie en het is dus van belang dat we daar verder zorg voor dragen. Het is dus ook goed dat deze zaak vandaag in deze raad aangekaart werd.

De heer voorzitter

Dank u zeer Mijnheer de Gedeputeerde, zowel voor uw bereidheid om het politieke beleidsdebat vandaag aan te vullen, als voor de kortheid van uw tussenkomst.
Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Veys

Ik onthoud 3 zaken van het antwoord van de heer Gouverneur. Enerzijds dat er wel degelijk aan praktijkervaring wordt gedaan, anderzijds de thesis van Florival. Ik denk dat dit nog een beetje koffiedik kijken is, maar ik hoor vooral dat er vanuit de federale overheid onvoldoende steun is inzake de investeringstoelage voor het materiaal. Ik verneem nu van de gedeputeerde dat de provincie toch een ernstige inspanning doet van 25 000 EUR. Ik had graag aanvullend vernomen van de heer de gouverneur in welke mate dat dat volstaat in de werking en de opvolging van dat oefencentrum.
Dank u.

De heer gouverneur

Het volstaat in elk geval niet. Het is zoals de heer gedeputeerde Vercamer zegt iets meer dan een symbolische bijdrage, maar het is zeker niet iets dat structureel investeringen toelaat. De situatie is in de meeste provincies anders, in sommige provincies bijvoorbeeld is die brandweerschool op provinciale eigendom gevestigd en daar liggen de infrastructurele aanpassingen natuurlijk anders. Dus neen, het is onvoldoende, het is een situatie die we binnen in de raad van beheer van de brandweerschool moeten bespreken en voorzover we daar richting provincie moeten uitkijken, zullen we dat via de beheerders die daar aanwezig zijn, zeker terugkoppelen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gouverneur.

Mag ik dit punt nu als afgerond beschouwen ?

Ik dank de gouverneur voor zijn antwoord en zijn aanwezigheid. Ik ben ervan overtuigd dat hij ons ook bedankt om het punt bij voorrang te hebben behandeld.

PUNT 7

PERSONEEL : SECTORAAL AKKOORD 2002 : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET PERSONEELSSTATUUT

PUNT 8

PERSONEEL : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET PERSONEELSSTATUUT

PUNT 9

PERSONEEL : BEVORDERINGSPROCEDURES : GOEDKEURING VAN HET VOORSTEL TOT HET INLASSEN VAN HET ASSESSMENT CENTER ALS ONDERDEEL VAN DE SELECTIEMETHODE VOOR "HOOFD-FUNCTIES"

Gezamenlijke stemming

PUNT 10

PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE : ONTEIGENING TE ZOTTEGEM VIA HET 2E AANKOOPCOMITÉ : GOEDKEURING VAN DE AKTE VAN AANKOOP BETREFFENDE DE INNEMING NUMMER 65

PUNT 11

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : WATERLOOP S334 (NEDERHOLBEEK) TE MAARKEDAL (ETIKHOVE) : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROERENDE GOEDEREN VOOR HET UITVOEREN VAN VERBETERINGSWERKEN

PUNT 12

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG LOKEREN-WETTEREN : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROERENDE GOEDEREN TE OVERMERE TER REALISATIE VAN DE GOEDGEKEURDE ROOILIJN

PUNT 13

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIEWEG GENT-HUNDELGEM : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN ONROERENDE GOEDEREN TE MERELBEKE TER REALISATIE VAN DE GOEDGEKEURDE ROOILIJN

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET : WATERLOOP VAN 2E CATEGORIE NR. S 310 : MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VERKOPEN VAN DE VERLATEN BEDDING TE EINE

PUNT 15

WATERLOPEN : NINOVE : VERBETERINGSWERKEN AAN VERSCHILLENDE WATEROVERLASTKNELPUNTEN OP WATERLOPEN VAN 2E CATEGORIE TE NINOVE EN DEELGEMEENTEN : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 50 % (= MAXIMUM 52 918,90 EUR)

Gezamenlijke stemming

PUNT 16

HUIS VAN DE SPORT GENT : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN VERHARDING EN WEGENIS

Stemming

PUNT 17

DOMEIN DE GAVERS GERAARDSBERGEN : REALISATIE VAN NUTSVOORZIENINGEN VOOR HET CENTRAAL COMPLEX : TOEWIJZING, BIJ WIJZE VAN ONDERHANDELINGSPROCEDURE ZONDER BEKENDMAKING, AAN DE INTERCOMMUNALE INTERGEM TE AALST

Stemming

PUNT 18

MOBILITEITSBELEID : GOEDKEURING VAN DE INITIATIEVEN EN ACTIES

Stemming

PUNT 19

CAMPUS HENLEYKAAI GENT : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE HERAANLEG VAN DE PARKING EN DE AANLEG VAN EEN BRANDWEG

Stemming

PUNT 20

TOEPASSING ARTIKEL 75 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK : AKTENEMING VAN DE BESLISSING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 7 FEBRUARI 2002 TOT AANKOOP VAN EEN ICP-AES TOESTEL MET TOEBEHOREN

Akteneming

PUNT 21

21E STOET VAN CANTECLAER TE DEINZE (5 MEI 2002) : TOEKENNING VAN EEN SUBSIDIE VAN 12 400 EUR

Stemming

PUNT 22

PROVINCIALE ADVIESCOMMISSIE VOOR OPENBAAR BIBLIOTHEEKWERK : AANDUIDING VAN 1 VOORZITTER EN 2 ONDERVOORZITTERS

De heer Liebaut

Namens de CD&V-fractie dragen wij de heer gedeputeerde Van Der Meiren voor als voorzitter.

De heer Beke

Namens de VLD-fractie dragen wij mevrouw Bruggeman voor als ondervoorzitter.

De heer De Vilder

Wij dragen als 2e ondervoorzitter de heer De Dobbelaer voor namens de sp.a-fractie.

Stemming

DEBATTEN

PUNT 23

REGIONAAL LANDSCHAP MEETJESLAND VZW :

- GOEDKEURING VAN HET VERNIEUWDE CONVENANT VOOR DE DUUR VAN DE DEFINITIEVE ERKENNING (2002-2006)
- KENNISNEMING VAN DE GEWIJZIGDE STATUTEN
- AANDUIDING VAN 4 VERTEGENWOORDIGERS EN 4 PLAATSVERVANGERS IN DE ALGEMENE VERGADERING
- VOORDRACHT VAN 2 VERTEGENWOORDIGERS IN DE RAAD VAN BESTUUR ; 1 VAN DEZE KANDIDATEN WORDT VOORGEDRAGEN ALS KANDIDAAT-VOORZITTER

De heer voorzitter

We beginnen met de goedkeuring van het vernieuwde convenant voor de duur van de definitieve erkenning. Vraagt daarover iemand het woord ?

De heer gedeputeerde De Langhe

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter.

Het thans voorgelegde convenant verschilt in wezen niet van het convenant dat reeds op 18 november 1998 door de provincieraad werd goedgekeurd, alleen de duur is naar 5 jaar gebracht omdat dat samenloopt met de definitieve erkenning door de Vlaamse overheid van het regionaal landschap voor het Meetjesland. Ik vraag dan ook de stemming van het hernieuwde convenant.

Stemming

De heer voorzitter

Kennisneming van de gewijzigde statuten. Vraagt iemand het woord ?

De heer gedeputeerde De Langhe

Heel kort, Voorzitter.

De statuten moesten gewijzigd worden om die definitieve erkenning te kunnen bekomen. Dus door de vraag van de Vlaamse overheid heeft de algemene vergadering de statuten aangepast.

Kennisneming

De heer voorzitter

Aanduiding van 4 vertegenwoordigers en 4 plaatsvervangers in de algemene vergadering. Kandidaturen ?

De heer Beke

Wij willen de kandidatuur voordragen van de heer De Coninck als effectief lid en de heer gedeputeerde De Langhe als plaatsvervanger.

De heer Liebaut

Mevrouw Willems als effectief lid en de heer Lampaert als plaatsvervanger.

De heer Lootens

Effectief de heer De Vilder en als plaatsvervanger de heer Lootens.

De heer Van Hecke

Namens de Agalev-fractie de heer Van Autreve als effectief lid en de heer Mendonck als plaatsvervanger.

De heer De Cuyper

Namens het Vlaams Blok de heer Marginet als plaatsvervanger.

De heer voorzitter

Dat zijn er dan 5. Ik stel voor om gezamenlijk te stemmen over de voorstellen van de heren Beke, Liebaut, Lootens en Van Hecke. Als het voorstel goedgekeurd wordt, vervalt het voorstel van de heer De Cuyper omdat er dan geen plaats meer over is.
Stemt de raad in ?

De heer Marginet

Ik werd ooit in een tumultueuze vergadering aangeduid als plaatsvervanger. Plotseling vervalt dit hier allemaal en worden er nieuwe mensen naar voren gebracht. De mensen van Agalev zeiden gisteren nog dat ze hoopten dat er niets zou veranderen en dat de huidige vertegenwoordigers ook effectief zouden blijven zetelen. Ik had daar ook geen enkel probleem mee en dacht dat dit voor ons ook zo zou blijven.

De heer voorzitter

Ik groepeer voor de redelijkheid van de vergadering de voorstellen van de fractieleiders van de meerderheid en van de fractieleider van Agalev gezamenlijk. Stemt de raad in ?

Stemming

De heer voorzitter

Voordracht van 2 vertegenwoordigers in de raad van bestuur ; 1 van deze kandidaten wordt voorgedragen als kandidaat-voorzitter.

De heer Beke

Wij dragen voor de kandidatuur de heer De Coninck voor als lid van de raad van bestuur en tevens ook als kandidaat-voorzitter.

De heer Lootens

Wij stellen voor de heer De Vilder voor als kandidaat en als ondervoorzitter.

De heer voorzitter

Nog voorstellen ?

Stemming

DEBATTEN

PUNT 25

INTERPELLATIE VAN MEVROUW A. STORMS : "FESTIVAL VAN VLAANDEREN : NEGATIEF ADVIES VAN DE BEOORDELINGSCOMMISSIE MUZIEK IN HET KADER VAN DE TOEKENNING SUBSIDIES 2003-2006 DOOR DE VLAAMSE REGERING (MUZIEKDECREET VAN 31 MAART 1998) : HOUDING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE"

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter,

In het kader van het muziekdecreet met betrekking tot de structurele erkenning en subsidiëring van muziekverenigingen heeft de Vlaamse regering op 29 maart jl. voor de subsidieperiode 2003-2006 de beslissing genomen tot erkenning van een aantal muziekorganisaties en tevens het voornemen geuit om een aantal organisaties niet te erkennen.

De Vlaamse regering en in het bijzonder de minister van Cultuur wordt hierin bijgestaan door de beoordelingscommissie Muziek die bestaat uit deskundigen.

De beoordelingscommissie heeft vijf van de acht afdelingen van het Festival van Vlaanderen negatief beoordeeld, waaronder de afdeling Gent en Historische Steden. Een meerderheid van de adviescommissie heeft de niet-erkenning van de Gentse afdeling geadviseerd omdat zij van oordeel waren dat er twijfels bleven bestaan over de samenwerking van het Festival met derden en over de effectieve meerwaarde van het festival in het Gentse concertlandschap, en omdat de verwevenheid tussen de organisatie van het Festival van Vlaanderen Gent en van het Festival van Vlaanderen Brussel onduidelijkheden schept vooral dan op het financieel- en programmeringsniveau.

Ondanks dit negatief rapport van de adviescommissie heeft het Festival van Vlaanderen van de Vlaamse regering toch een erkenning gekregen. Als motivatie gold dat het ontmantelen van het Festival van Vlaanderen als netwerk van muziekfestivals, een verarming zou kunnen betekenen voor het muziekaanbod in Vlaanderen. Aan de erkenning verbindt de Vlaamse regering evenwel geen structurele subsidie meer, maar enkel nog een projectmatige, hetgeen betekent dat alle afdelingen van het Festival jaarlijks hun programmering aan de beoordelingscommissie dienen voor te leggen en dat ze dus jaarlijks hun subsidie moeten verdienen.

Op 12 december 2001 keurde de provincieraad de overeenkomst met het Festival van Vlaanderen Gent en Historische Steden voor de periode van 2002-2006 goed, waarbij de provincie in 2002 een subsidie van 210 709,50 EUR (of 8,5 miljoen BEF) aan het Festival toekent en voor de periode 2003-2006 een jaarlijkse subsidie van 247 893,52 EUR (of 10 miljoen BEF) in het vooruitzicht stelt.

De Vlaamse regering heeft ten gevolge van het negatieve advies beslist een kritischere houding aan te nemen ten aanzien van het Festival van Vlaanderen, wat is de houding van de Bestendige Deputatie ten aanzien van de negatieve beoordeling van het Festival van Vlaanderen Gent door de beoordelingscommissie Muziek ?

Voorziet de bestendige deputatie in bijkomende criteria op het vlak van kwaliteitsbewaking van de programmering van het festival en op het vlak van de financiële doorzichtigheid van de organisatie vzw Festival van Vlaanderen Gent ?

Zal de bestendige deputatie aan de raad voorstellen om een addendum aan de overeenkomst van 12 december 2001 met opname van deze bijkomende criteria, goed te keuren ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw Storms.

Mag ik vragen als de sprekers aan het woord zijn dat het toch wat stiller is en dat men wat aandachtiger luisteren.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een beetje à l'improviste en op basis van wat ik hoorde in de interpellatie dat ik het woord neem. Ik ben in het verleden al verschillende keren in verband met het Festival van Vlaanderen tussengekomen. Door het negatieve advies van de beoordelingscommissie en de beslissing van de Vlaamse regering is het inderdaad logisch dat mevrouw Storms deze tussenkomst gehouden heeft, maar ik wil toch enkele kanttekeningen maken en enige nuancering aanbrengen. De beoordelingscommissie die nu een negatief advies uitsprak, wijzigt nogal van samenstelling, maar dat is ook voor andere beoordelingscommissies zo. Dit is geen commissie die over 15 of 20 jaar een vaste samenstelling zal hebben. Zo zullen we verschillende beoordelingsdossiers - die in opeenvolgende periodes worden ingediend - inderdaad kunnen beoordelen op hun merites die dus telkens een beetje een ad hoc beslissing kunnen nemen. Voorbeeld een bepaalde instantie hier in Gent (ik ga ze wel niet noemen), maar die heeft tijdens de vorige periode een absoluut negatief advies gekregen van de commissie, die instantie heeft nu hetzelfde dossier opnieuw ingediend met gewijzigde data en heeft nu wel een positief advies gekregen, terwijl er eigenlijk niets aan veranderd is.

Tweede nuancering. Er worden inderdaad terecht een aantal opmerkingen gemaakt naar de kwaliteit van een aantal concerten en naar de werking van het Festival van Vlaanderen Gent, maar we mogen ook niet vergeten dat Gent altijd vragende partij is gebleven voor wat betreft de concertinfrastructuur of de hoogwaardige concertzaal.

Ik denk dat het Festival van Vlaanderen in 1969 al begonnen is met een groot pleidooi te houden, ondertussen is dit reeds geëvolueerd tot plannen voor een forum.

Aangezien Gent op het ogenblik geen hoogwaardige concertinfrastructuur heeft, moeten de concerten doorgaan in de Sint-Baafskathedraal waarbij het woord akoestiek zelfs niet bestaat om maar te beschrijven wat een lawaaihal en resonantiehal dat is. Dit is dus ook iets dat de notie appelleert naar de Vlaamse gemeenschap en naar de Vlaamse regering om te investeren in een concertzaal in Gent. Het stadsbestuur Gent heeft in het verleden al een aantal interessante pogingen gedaan in de Bijloke, maar die plannen zijn nog aan het groeien en worden nog uitgebreid. De Vlaamse regering maakt daar terecht geld voor vrij.

Ik denk als het Festival van Vlaanderen er zich zou toe bewegen om tegen de sponsors in - die natuurlijk gesteld zijn op dat barokhoutsnijwerk in de kathedraal, dat marmer en de grandeur van de kathedraal - zich te verleggen naar andere locaties in Gent, ik spreek dan over de Bijloke, over de opera en zelfs over de Capitole die een veel betere akoestiek heeft (in zijn tijd zelfs een perfecte akoestiek had).

Ik denk dat er veel kwaliteitsopmerkingen van de beoordelingscommissie kunnen opgevangen worden, want over de kwaliteit van de gezelschappen die daar optreden kan geen discussie zijn.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,

Ik vind dit een bijzondere interessante tussenkomst, omdat het ons toelaat om toch eens een aantal zaken op een rijtje te zetten.

Ik heb geen kennis van het advies van de beoordelingscommissie, ik heb dat niet toegestuurd gekregen en ook de deputatie heeft dat niet gekregen. Dat hoeft ook niet, want ik stel vast dat de minister het advies niet gevolgd heeft. Hij heeft enkel een erkenning verleend.

Ik stel vast dat vijf van de acht afdelingen van de beoordelingscommissie negatief beoordeeld werden.

Ik weet niet of mevrouw Storms op de hoogte is met welke meerderheid er daar beslist is en of zij op de hoogte is van de discussies die daar gevoerd zijn op de beoordelingscommissie, en of dat een nipte stemming was of een overdonderende negatieve stemming. Ik weet dit allemaal niet en eigenlijk is dat voor ons ook niet belangrijk.

De minister heeft uiteindelijk wel zijn erkenning gegeven die op het eerste zicht eigenaardig kan lijken, want er waren drie afdelingen die niet negatief beoordeeld waren.

DEBATTEN

De minister heeft dus binnen zijn erkenning een nieuwe maatregel genomen door te zeggen jullie worden niet meer voor een aantal jaren erkend, maar je moet jaar na jaar jullie erkenning indienen, wat in de praktijk eigenlijk betekent dat ze in diverse afdelingen van het Festival van Vlaanderen exact hetzelfde moeten doen van wat ze vroeger deden, alleen hebben zij de theoretische onzekerheid over hun subsidiëring.

Nu de minister het negatieve advies van de beoordelingscommissie uiteindelijk naast zich heeft neergelegd, geeft hij in het theaterlandschap daar precedents in. Ik vind het wel raar dat men niet vraagt waarom dat wij die theatergezelschappen - die een negatief advies hadden gekregen van de beoordelingscommissie - subsidiëren ?

Het antwoord zou net hetzelfde zijn, want voor ons telt enkel de erkenning die zij hebben vanuit Vlaanderen.

Ik ken die beoordelingscommissie niet en ik moet ze ook niet kennen want het is een beoordelingscommissie voor de minister en dus in het verlengde daarvan voor de Vlaamse regering. Ik weet uiteraard wel ongeveer wat er gebeurd is.

Het Festival van Vlaanderen heeft een tegenantwoord geboden tegen de adviezen van de beoordelingscommissie in. Ze hebben geargumenteed waarom zij vinden dat die beoordelingscommissie niet terecht haar oordeel heeft uitgesproken wat trouwens hun goed recht is en eveneens voorzien is in de procedure. De minister heeft blijkbaar oor gehad naar dat antwoord van het Festival van Vlaanderen Gent.

Overigens zo'n beoordelingscommissie, collega Gillis heeft daarop gewezen, pas op daarmee, want langs de ene kant horen wij in het cultuurlandschap de minister terecht stellen dat wij zowel in theater, als in muziek de doelgroepen moeten verruimen, dus we moeten proberen mensen - die normaal uit zichzelf minder geneigd zijn om naar hoogwaardige culturele manifestaties te komen - te betrekken, desnoods met cultuurcheques om ze toch maar binnen te krijgen.

Wanneer je dan in een situatie zit - en dat geldt niet alleen voor het Festival van Vlaanderen, maar we kunnen hier ook andere voorbeelden geven - dat je er inderdaad in lukt om vanuit de organisatie meer publiek aan te trekken, dan gaan die hoge specialisten u vertellen dat je veel te breed werkt en niet diep genoeg meer.

Wat is het dan eigenlijk wat we moeten doen ? Moeten wij voor een small happy crew gaan werken, of moeten wij proberen met natuurlijke bewaking van kwaliteit te werken ? Wie durft daar het laatste woord over zeggen en wie durft beweren dat het Festival van Vlaanderen, en op grond waarvan, niet kwaliteitsvol zou bezig zijn ?

Waarschijnlijk zullen ze hier en daar te populaire klassieke stukken brengen, maar wat wil men dan ? Wil men enkel dat soort muziek dat maar door een kleine groep van de bevolking kan geapprecieerd worden, omdat ze onvoldoende muzikale scholen hebben om daarin te kunnen volgen, dan moeten ze dat zeggen.

Ik nuanceer heel zwaar, overigens de minister heeft dat ook gedaan. Waarom zouden wij dus een addendum moeten maken ? Wij zitten perfect op de lijn van de minister. Er is een erkenning van het Festival van Vlaanderen. So What ?

Volgend jaar kan diezelfde adviescommissie - mits enige wijziging van samenstelling - een volledig positief advies geven, het kan ook negatief zijn, ik weet dat niet, niemand van ons weet dat. Het zal dan opnieuw aan de minister zijn om te oordelen over wat hij met dat advies zal doen. Indien wij dan geconfronteerd worden met een negatieve beslissing en een niet-erkenning door de minister of door de Vlaamse regering dan zullen we hier een debat moeten voeren over het feit of het Festival van Vlaanderen nog tot onze Centres of Excellence behoren.

Dan nog kunnen wij zeggen dat ze nog tot onze Centres of Excellence behoren, maar het is natuurlijk comfortabeler als de overheid die op een hoger echelon functioneert al een erkenning geeft.

Vandaag zie ik geen enkel probleem door ons op dezelfde lijn van de minister te stellen en te zeggen wij erkennen, zoals de minister dat doet en dus ook dit Festival van Vlaanderen als Centre of Excellence omdat er eigenlijk niets is gewijzigd. Het moment dat wij onze beslissing namen om hen te erkennen als Centres of Excellence waren ze reeds erkend en nu moeten we dat herbevestigen. Voor ons is er dus eigenlijk niets veranderd.

Mevrouw Storms

Dank u voor het antwoord. Ik zou nog even willen rechtzetten dat de erkenning inderdaad toegekend is voor de periode tot 2006. Het enige dat wel verandert, is dat er nu geen automatische structurele subsidie aan die erkenning is vastgeknoopt, maar een projectmatige die dus elk jaar opnieuw zal beoordeeld moeten worden.

U heeft geantwoord op de opmerkingen inzake kwaliteitsgarantie van de beoordelingscommissie. Trouwens het advies van de beoordelingscommissie kan door iedereen geraadpleegd worden en het stond ook grotendeels in de pers.

Men kan in alle artikels van De Standaard en De Morgen de inhoud ervan lezen, dus kan men zich moeilijk wegschuilen achter het feit dat die inhoud niet bekend zou zijn.

U heeft geantwoord op het gedeelte wat betreft de opmerkingen inzake kwaliteit, er is ook een opmerking gemaakt inzake financiële ondoorzichtigheid, financiële verwevenheid met de afdeling Brussel, zal de deputatie daar iets meer aandacht voor hebben, want uiteindelijk gaat het toch over een bedrag van 10 miljoen en ik denk niet dat het de bedoeling kan zijn van de provincie Oost-Vlaanderen om het Festival van Vlaanderen in Brussel te subsidiëren met onze centjes. Ik zou het wel op prijs stellen als de bestendige deputatie vanuit haar bevoegdheid - wat betreft de financiële verwevenheid - in de toekomst daaraan bijzondere aandacht zou willen besteden.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, gaat u ons voorlichten over uw lectuur en keuze van kranten ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Toch niet Mijnheer de Voorzitter, ik heb het effectief in de kranten gelezen. Natuurlijk lees ik kranten hoe eigenaardig het ook kan klinken en ik wil mij daar helemaal niet achter wegschuilen.

Ik heb gezegd er is een advies en er is een beslissing door het enige orgaan dat kan beslissen, maar ik stel vast dat zij het advies niet gevolgd hebben, waar of niet ? Het voorstel was "niet erkennen". Als de minister zegt "erkennen", moet jij niet zeggen dat ik mij daar niet moet achter wegschuilen, want dat advies is op dit moment van nul en generlei waarde. De minister heeft het naast zich neergelegd en heeft gezegd : "ik neem een andere beslissing dan mij is geadviseerd". Wij hebben dat niet gedaan, wij volgen gewoon die beslissing en ik begrijp niet wat is daar nu fout aan is. Wat de financiële transparantie betreft zou ik u uitnodigen het protocol dat wij gesloten hebben en dat wij hier in deze raad hebben goedgekeurd er op na te lezen. Natuurlijk is er controle en het is niet de bedoeling dat met onze centen Brussel wordt gesubsidieerd. In het protocol leest u de voorwaarden waaraan de stukken moeten voldoen die daarvoor moeten worden ingediend ter verantwoording van het bedrag dat wij ter beschikking stellen.

De heer voorzitter

Dank u. Mag ik het debat thans voorlopig als afgrond beschouwd worden.

PUNT 26**INTERPELLATIE VAN DE HEER E. OTTE BETREFFENDE HET CENTRUM RONDE VAN VLAANDEREN****De heer Otte**

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's, In oktober 1992 tijdens de bespreking van de begroting 1993 heb ik hier in deze raad een pleidooi gehouden voor de oprichting in Zuid-Oost-Vlaanderen van een Centrum Ronde van Vlaanderen. Ik heb mijn tussenkomst gedaan in een Karel Van Wijnendaele-stijl. De ancients uit deze raad zullen zich deze gezellige namiddag waarschijnlijk nog herinneren.

DEBATTEN

Ik zal het vandaag zoals 10 jaar geleden niet hebben over die "beulende en bonkende dwangarbeiders van de weg, vechtend en zwoegend tegen regen en wind, dobberend over de kasseien". Dat zou overigens nu niet passen aangezien dit jaar onze renners de koers uitgereden hebben onder een stralend zonneke. Neen, vandaag zal ik mijn best doen om het ernstig te houden, alhoewel ...

"In dit halfrond moet er ook plaats zijn voor volkse cultuur." Citaat voorzitter meester Piet Van Eeckhaut. Tijdens mijn tussenkomst heb ik even op een ernstige toon gesproken toen ik de link gelegd heb met Maastricht stad die wist profijt te halen uit een verdrag dat zelfs in verschillende landen een zeer negatieve bijklank kreeg. Ik zei toen dat wij Vlamingen er niet in slagen om ons grootste sportevenement dat miljoenen mensen op de been brengt en zijn sportieve dimensie ver overstijgt, te valoriseren. Ik voelde mij toen ook een beetje gesterkt door de resultaten van een toeristische studie die ook een tip gaf om de naambekendheid van de Ronde toeristisch uit te spelen in Zuid-Oost-Vlaanderen. Dat de raad achter mijn voorstel stond, is duidelijk. Er was positieve replek vanop alle banken, zowel van meerderheid als van oppositie. En tot mijn grote verbazing, 's anderendaags, onverwachtse weerklank : een uitgebreid verslag in alle Vlaamse kranten en een hoofdartikel in Het Nieuwsblad, commentaar en vraaggesprek op Radio 2, maar daarmee was de kous niet af.

Wij zijn nu 10 jaar verder en ondertussen is er veel gebeurd. Vier jaar lang ben ik hier in deze raad blijven kloppen op dezelfde nagel. Ieder jaar opnieuw tijdens de begrotingsbespreking ontstond er een vurig debat en kreeg de idee Ronde van Vlaanderen-Centrum de steun van tal van collega's uit meerderheid en oppositie. Na vier jaren sur place heb ik uiteindelijk gehoor gekregen bij de bevoegde gedeputeerde en kwam er een doorbraak in het dossier. Collega De Padt, toen nog gedeputeerde voor Toerisme, nam het initiatief om de vzw Centrum Ronde van Vlaanderen te stichten samen met mij, met de directeur van toerisme Oost-Vlaanderen, met twee vertegenwoordigers van de VUM en Ronde van Vlaanderen-deskundigen. Later vervoegden ons binnen de beheerraad collega's Willy Van Hove en Stefaan Van Hecke. En wellicht zal het wenselijk zijn om in de toekomst nog meer collega's en deskundigen bij onze werking te betrekken.

Sinds 1996 is er in de geslotenheid van onze beheerraad veel gewerkt en gepland, zijn er adviezen ingewonnen bij deskundigen, werd er gezocht naar mogelijke participanten, zowel in de privé als in de openbare sector. Met een starttoelage van de provincie uit de begrotingspost Toerisme werd een studiebureau aangesteld om de haalbaarheid van het project aan te tonen.

Onder het voorzitterschap van gedeputeerde De Padt, vooral een periode van planning, zijn wij met de beheerraad van het Centrum Ronde van Vlaanderen - en enkele dagen ook met collega's behorende tot de 7° commissie - een tijdlang op zoek gegaan naar gemeentebesturen die bereid waren om het Centrum te huisvesten. Velen voelden zich geroepen om het Centrum op hun grondgebied te krijgen gezien de toeristische meerwaarde, maar weinigen waren bereid om met geld over de brug te komen. Uiteindelijk heeft Oudenaarde het gehaald.

Vorig jaar werd gedeputeerde De Langhe voorzitter van onze vzw. Op dat ogenblik waren we in de beslissende fase gekomen : de tijd dat er geld op tafel moest komen. Met vereende krachten hebben wij in de beheerraad van de vzw contacten gelegd, gezocht naar degelijke financiers zowel in de privé- als in de openbare sector en deze uiteindelijk ook gevonden.

De provincie Oost-Vlaanderen, de stad Oudenaarde, de Nationale Loterij, KBC, de Vlaamse Gemeenschap (afdeling Cultuur, Toerisme en Sport) en de Koning Boudewijn-stichting zorgen ervoor dat het project financieel haalbaar wordt. Canvas, Radio 2 en Het Nieuwsblad geven de nodige logistieke ondersteuning. Ondertussen beschikken wij over een uitgebreide lijst beschermleden van het Ronde van Vlaanderen-Centrum : een massa renners, oud-renners, journalisten, verantwoordelijken van de wielerbond en een grote schare ministers, parlementairen en burgemeesters.

Zoals u weet, wordt het Centrum gehuisvest in een nieuwbouw, prachtig gelegen aan de markt te Oudenaarde. Dit wordt een toeristische meerwaarde van formaat voor Oost-Vlaanderen. In het Centrum wordt een toeristisch project uitgebouwd rond het thema "De Ronde van Vlaanderen". Het project kan ook socio-historisch, sportief, educatief of cultureel benaderd worden.

Er komt een auditorium, een tentoonstellingsruimte, vergaderzalen, een toeristische infobalie en een gezellig Rondecfé. Er komt ook een levendig Ronde van Vlaanderen-museum en dat, Collega's, Voorzitter, is de beweegreden van de korte, maar duidelijke interpellatie die zal volgen.

Wij naderen de eindstreep. De vaste belofte van toelage aan de vzw Centrum Ronde van Vlaanderen, binnen het toeristisch budget, is daarom meer dan welkom en absoluut noodzakelijk. De vzw Centrum Ronde van Vlaanderen hoopt echter nog op een extra steuntje tijdens de opstartperiode.

De grootste blikvanger in het Centrum wordt het museumgedeelte. Het museum heeft tot doel de ziel van de Ronde van Vlaanderen te worden en de brede waaier van emoties die elkaar ter gelegenheid van de wedstrijd weer opborrelen, te vatten en te delen met de bezoeker die de Ronde van Vlaanderen in het Centrum wil herbeleven. De opzet is eigentijds, de meest actuele presentatietechnieken worden er uitgebouwd : beeld, geluid, computertechnieken.

Wielervanaten, toeristen, gezinnen, scholen zullen er zich sportief kunnen uitleven bij middel van wedstrijdssimulaties, zoals het beklimmen van de Koppenberg achter de oude Flandrien Briek Schotte. Dat is allemaal perfect mogelijk. Een stukje meerijden met Johan Musseeuw op de muur kan ook en nog veel meer. Bij middel van de modernste simulatietechnieken zal jong en oud, elk volgens zijn limieten, zijn Ronde van Vlaanderen kunnen aanvoelen.

Voor de mede-financiering van de uitrusting van het museumgedeelte kijken wij in de richting van gedeputeerde Van Der Meiren, verantwoordelijk voor de musea. Een flinke financiële ruggensteun vanuit deze hoek zou bijzonder welkom zijn.

Tot daar mijn korte interpellatie.

Moge het Ronde van Vlaanderen-kind - en nu komt het - dat hier verwekt is, gezond geboren worden en in de beste omstandigheden opgroeien en in de toekomst veel vrienden kennen.

Dank voor uw aandacht.

Applaus

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik stel vast dat collega Otte het vaderschap opgeëist heeft en dat hij nu kindergeld komt vragen.

Gelach

De heer voorzitter

In ieder geval vind ik persoonlijk dat de provincie geen ontkenning van vaderschap mag instellen als procedure. We zullen mijnheer Marginet ne keer beluisteren.

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, dat kindergeld gunnen we collega Otte zonder enige twijfel. Misschien beseft hij dat juist op dit ogenblik de aankomst van de Waalse Pijl bezig is, maar die hebben nog geen centrum voor hun eigen wielervedstrijd.

Ik wil eventjes opmerken dat wij dit project van in het begin hebben gesteund en zullen blijven steunen. Ik dacht trouwens aan collega Otte met sympathie en respect toen ik 's avonds de videobeelden van de Ronde van Vlaanderen bekeek. Overdag was ik op het veld mét leeuwenvlag. Ik zag een luchtbeeld van Oudenaarde met onder andere de site van het Centrum, met daaronder de mooie titel : "Centrum Ronde van Vlaanderen". Dat alleen al vond ik een stukje eerbetoon aan de inzet van onze sympathieke collega, Emiel Otte.

Wat ik hiermee wil zeggen is dat onze fractie het Centrum en het initiatief met zijn allen zeer genegen zijn, maar ik heb toch nog een vraagje, een opmerking.

DEBATTEN

De provincie Oost-Vlaanderen is een van de grootste sponsors - als ik het woord mag gebruiken - van het Centrum. Bestaat de mogelijkheid niet om de positionering van de provincie in gans het gebeuren eens te herbekijken ? De provincie wordt op dit ogenblik in het project vertegenwoordigd door de heer De Langhe, uiteraard terecht, de heer Otte en de heer Pierre Goffaux, samen met nog een paar mensen en ook iemand van de oppositie. Mijn vraag is of deze vertegenwoordiging niet kan worden herbekeken gezien onze niet-geringe substantiële steun aan dit initiatief. Ik lees hier nog uit een verslag dat het gaat om 250 000 EUR. Ik bekritiseer zeker het bedrag niet, integendeel, laat dit heel erg duidelijk zijn. Ik geloof dat als we verdergaan in de toekomst, we - gezien het belang van dit Centrum, gezien de inzet en het belang van de provincie in deze zaak - dit misschien eventjes kunnen opentrekken naar andere fracties en andere groepen die daarin op een positieve manier geïnteresseerd zijn.
Dank u.

De heer Lootens

Voorzitter,

In 1992 hebben wij dit initiatief ook gesteund bij monde van uzelf, Voorzitter, toen was u fractieleider. Toen hebt gij vanuit de oppositie namens ons allen - leden van ons hebben meegediscussieerd - dit initiatief gesteund. Het was een mooie middag, maar ook een ernstige middag. Het was ernst en luim en ironie bij elkaar. Vandaag heeft mijnheer Otte zich ingehouden, hij wordt misschien iets ouder ook, maar het einde was toch weer in de stijl van toen. Mijnheer Otte, gij kunt dat perfect combineren. Ik dacht dat hij weer zijn helm zou opzetten. Of was het mijnheer Abbeloos ? Ik spreek alleen in naam van mijn eigen fractie, maar ik denk dat de meeste mensen in deze raad ook wel dit initiatief genegen zijn. Het is ook een noodoproep. De laatste loodjes wegen het zwaarst en als het er echt komt, moet het goed zijn, moet het uitstraling hebben en we kijken inderdaad benieuwd naar de zeer actieve gedeputeerde van vandaag die dus altijd maar verder antwoordt en in die verdere zin zal antwoorden : "Ik heb er begrip voor en ik heb daar ook mogelijks een budget voor."

De heer voorzitter

Zeer goed. Om duidelijk te zijn en de stand van het debat te bepalen : het was Arie Abbeloos die plots een rennershelm tevoorschijn haalde en hem op het hoofd van de heer Otte heeft gezet. Is het zo ? In zulke ernstige aangelegenheden moet men precies zijn.
Goed, alle gekheid op een stokje : het is een belangrijk debat en ik heb ook gekeken naar de site die daarstraks is geciteerd. Ik had ook een zekere fierheid toen ik er voorbij kwam, ik ben er altijd fier op.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Collega's,
Ik dank collega Otte voor zijn gesmaakte tussenkomst. Ik was ook al in deze raad 10 jaar geleden toen hij voor de eerste keer het Centrum Ronde van Vlaanderen ter sprake heeft gebracht. Inderdaad, in de jaren is er heel wat gebeurd en vooral de eerste jaren waren eigenlijk het ontdekken van een deel van de Ronde van Vlaanderen. De Ronde van Vlaanderen kan in twee gesplitst worden : het eerste gedeelte speelt zich vooral in West-Vlaanderen af, het tweede gedeelte in Oost-Vlaanderen, meer bepaald in de Vlaamse Ardennen.

Wij hebben het eerste deel afgelegd en dat is misschien het gemakkelijkste deel. Nu komen wij inderdaad aan de bergzone in de Vlaamse Ardennen. Voor de realisatie van een dergelijk project zijn veel centjes nodig.

De bouw zit verweven in een Mercurius-project dat in Oudenaarde tot stand komt. Het zal ongeveer 60 miljoen kosten. Vooral belangrijk is de inrichting van het gebouw met een museum, een tentoonstellingsruimte, een themacafé, Dat vooral moet door de vzw gefinancierd worden en daarvoor is beroep gedaan op zowel de overheid als de privé.

Vanwege de Vlaamse regering hebben wij de belofte gekregen dat er 30 miljoen BEF zal gesubsidieerd worden en dat onderverdeeld in de drie sectoren zoals de collega reeds aangehaald heeft : Toerisme, Cultuur en Sport.

Er is ook een niet onbelangrijke bijdrage van de stad Oudenaarde van 10 miljoen BEF naast de grond die zij ter beschikking stellen. Ik denk dat het niet aan de orde is om de bedragen vanuit de privé te vernoemen, maar wel dat de provincie vanuit deze raad 2,5 miljoen BEF ter beschikking heeft gesteld om te kunnen starten. In de begroting 2002 is 5 miljoen BEF ingeschreven.

Als wij dat allemaal optellen zal het misschien net genoeg zijn voor de inrichting, maar dan komt het natuurlijk. Dan komt de exploitatie en vooral de eerste jaren zal het nodig zijn dat er een voorfinanciering gebeurt tot op het moment - en wij hopen dat dat ooit zal kunnen - dat dit Centrum 100 % zal kunnen draaien. Dat is een beetje de essentie van de tussenkomst van de collega. Hij vraagt om eventueel uit te kijken naar mogelijke bijkomende financiering, niet alleen vanuit Toerisme, maar ook vanuit andere sectoren binnen deze provincieraad.

De vraag van collega Marginet, de vertegenwoordiging van de provincie.

Op dit ogenblik, en dat is eigenlijk een beetje op vrijwillige basis, ben ik er als voorzitter van de vzw, en zitten ook de collega's Emiel Otte, Willy Van Hove en Stefaan Van Hecke in die vzw. Wij zijn bezig met het opmaken van statuten voor een algemene vergadering. Ik denk dat dat het ogenblik is om eventueel de vertegenwoordiging van de provincie uit te breiden, samen met nog een aantal mensen vanuit de privé die ook hun inbreng hebben gedaan en mensen vanuit Toerisme Vlaanderen die wellicht ook een afvaardiging zullen sturen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

In cauda venenum.

Mijnheer de Voorzitter, Gouverneur, Collega's,
Men heeft ...

De heer voorzitter

Vertaald krachtens de taalwet : aan de staart is het moeilijk rijden.

Gelach

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Hier is applaus geweest. Collega De Buck had het over kindergeld en de Koppenberg is ter sprake gekomen. Ik heb vooral liefdesverklaringen gehoord die mij vrij platonisch leken en bij een platonische liefdesverklaring is het effect, Collega Otte, meestal niet denderend. Gij hebt echter bewezen dat het meer was dan platonisch wat je geprobeerd hebt. Ziedaar uw resultaat.

Maar je bent met dat kind de Koppenberg opgetrokken. Veel te vroeg allicht, want dat kind kan die steile helling, ook al is ze nu gerestaureerd, duidelijk nog niet op. Halverwege of na ongeveer driekwart van de weg te hebben afgelegd, stelt men vast dat het kind in ademnood komt en dan zegt men : een pracht van een Centrum, maar er zit ook een museumdeel in ...

Gelach

Ik ben daar heel blij mee ...

Gelach

Ik ben uiteraard heel blij, want ik heb in de discussies de voorbije jaren angstvallig gezweven omdat hier altijd gesteld werd dat het nooit een museum mocht worden want dat het dan teveel geld zou kosten. Dus het moet een "centrum" worden. Nu is er in het Centrum een museum en hier staat een gelukkig man. Een gelukkig man van wie meer gevraagd wordt dan alleen een platonische liefdesverklaring, met andere woorden, men vraagt geld.

DEBATTEN

Is er geld ? Als deze raad dat wil, als al de mensen die daarnet hebben geapplaudisseerd, als al diegenen die hun hart zo aan de Ronde hebben verloren, als al die mensen "ja" zeggen, is er geld. Er is geld voor wat we noemen een "eenmalige buitengewone toelage", niet voor een werking. Maar, Collega's, dit gesprek zullen wij binnen een paar maanden hier à fond voeren.

Dus, bestaat de mogelijkheid ? Het antwoord is ja.

Ben ik bereid ? Antwoord is ja.

Is deze raad bereid ? Aan het applaus en de liefdesverklaringen te horen, zal het allicht ja zijn.

Dus, Collega Otte, ik denk dat gij vannacht uw kind in de armen moogt nemen en zeggen : "Wij zullen het laatste kwart van de Koppenberg ook wel overleven."

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Dank ook aan de gedeputeerde voor Toerisme. Allen zijn we akkoord dat we dit punt als afgehandeld kunnen beschouwen ? De interpellatie is door beide gedeputeerden zeer positief beantwoord. Ik wens de interpellant daarmee van harte geluk.

PUNT 27

VOORSTEL VAN PROVINCIERAADSBSLUIT : "GOEDKEURING VAN EEN REGLEMENT PROVINCIALE PRIJS VOOR GELIJKE KANSEN", INGEDIEND DOOR MEVROUW A. STORMS

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zou kort het voorstel van provincieraadsbesluit willen toelichten. Ik leg een ontwerp van reglement voor voor een Provinciale Prijs voor Gelijke Kansen. Het idee daarvoor is gebaseerd op beleidsopties die door de bestendige deputatie zijn genomen en ook in allerlei documenten door deze raad zijn goedgekeurd. Ik kan misschien eventjes kort daarvan een aantal documenten aanhalen.

Zo stond er bijvoorbeeld in de beleidsnota 2001 dat er een Provinciale Prijs voor Gelijke Kansen zou uitgereikt worden, gericht op het bevorderen van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. Er was op de begroting een bedrag voorzien van 10 000 BEF om deze prijs mogelijk te maken.

In de beleidsverklaring 2001-2006 heeft de bestendige deputatie geopteerd om voor het interne en het externe gelijke kansenbeleid een geïntegreerd en een inclusief gelijke kansenbeleid te voeren met niet enkel meer aandacht voor de man-vrouwverhouding, maar met ruimere doelgroepen zoals die dan op niet exhaustieve wijze zijn beschreven in de beleidsnota als holebi's, mensen met een handicap, allochtonen.

Ook in de beleidsnota 2002 duikt die gelijke kansenprijs opnieuw op en daar opnieuw in het kader van het externe gelijke kansenbeleid van de provincie. Het was toen bedoeld als een extra stimulans voor het ontwikkelen van een genderneutraal beleid door de lokale besturen.

In de begroting 2002 was aan die optie opnieuw een budget verbonden, opgetrokken van 10 000 BEF naar 100 000 BEF, ofwel 2 479 EUR. Dat zijn de uitgangspunten of de beleidsopties die genomen zijn en die hier de basis vormen van mijn voorstel.

Verder is het voorstel gebaseerd op een basisdocument van de administratie dat ook werd besproken in de commissie Gelijke Kansen in haar vergadering van 19 november 2001.

De belangrijkste elementen van het voorliggende voorstel zal ik eventjes kort naar voren brengen. De prijs zou driejaarlijks uitgereikt worden.

Dat was ook zo bediscussieerd in het document van de administratie. De eerste maal zou de prijs uitgereikt worden in 2003 en door een dergelijke prijs uit te reiken, wil het provinciebestuur eigenlijk initiatieven of projecten bekronen die bijdragen tot de ontwikkeling van gelijke kansen voor diverse doelgroepen in diverse beleidsdomeinen. Dat vind men terug in artikel 1 van het voorstel van reglement.

Er wordt uitdrukkelijk geopteerd om die prijs toe te kennen aan projecten en initiatieven die door een gemeentebestuur of door een ocmw-bestuur worden georganiseerd in onze eigen provincie. Dat was ook zo voorzien in de krachtlijnen van het basisdocument van de administratie.

De beoordeling van de projecten zou gebeuren door een jury. Ik heb voorgesteld - ik denk dat dat ook in het document stond - dat de jury zou bestaan uit deskundigen op het vlak van gelijke kansen en dat de jury zou aangewezen worden door de bestendige deputatie. Ik heb daar al direct in voorgesteld om die jury te laten voorzitten door onze provinciale gelijke kansenambtenaar en ook voorgesteld dat er al een vertegenwoordiging in zou zitten vanuit de VVP en de VVSG. Daar zijn mensen bezig die gespecialiseerd zijn in het gelijke kansenbeleid op provinciaal en op gemeentelijk niveau, dus die beschikken zeker over de nodige knowhow.

Dan stelt het reglement voor dat de jury de projecten zou beoordelen aan de hand van twee selectiecriteria.

De eerste reeks van criteria heeft eerder betrekking op de inhoudelijke en op de praktische uitwerking van het project.

1. Het moet gaan om een project dat gericht is op het zichtbaar maken van, de sensibilisatie over en het wegwerken van achterstellingsmechanismen in de samenleving vanuit een positieve benadering van de in het reglement omschreven doelgroepen en daar heb ik als doelgroepen genomen : mannen/vrouwen, allochtonen, holebi's, mensen met een handicap, uiteraard niet exhaustief opgesomd. Hier is wel een punt dat breder gaat dan omschreven in het document van de administratie, maar ik denk dat het volledig in het verlengde ligt van de beleidsverklaring waarbij de bestendige deputatie er ook voor haar eigen intern en extern gelijke kansenbeleid voor heeft geopteerd om daar een inclusief beleid van te maken. Ik denk dat de provincie daar een voorbeeldrol in kan vervullen en dat zij dus door die prijs uit te reiken projecten van een inclusief gelijke kansenbeleid van gemeenten of ocmw's kan bekronen.
2. Het project moet ook innoverend en creatief zijn en een voorbeeldfunctie vervullen voor andere lokale besturen. Door een dergelijke prijs toe te kennen, kan men met enige media-aandacht en publicaties in VVSG-tijdschriften andere lokale besturen ertoe aanzetten om dergelijk project uit te werken.
3. De werking rond die gelijke kansen moet ook structureel verankerd zijn in de gemeente of het ocmw.
4. Ik stel voor om de looptijd van het initiatief te bepalen in de periode 2001-2003 of het kan ook nog lopen in 2003.

Als tweede selectie criterium heb ik - zoals ook in het document van de administratie voorkwam - de evenwichtige samenstelling binnen de gemeente of het ocmw genomen waarbij wordt gedacht aan een vrouwelijke burgemeester, aan de paritaire of evenwichtige samenstelling van het gemeentebestuur of ocmw-bestuur, van het schepencollege of het vast bureau en dan ook nog de evenwichtige samenstelling van de gemeenteraad of de ocmw-raad.

Omdat het wel degelijk correct is dat een gelijke kansenbeleid ook kan gevoerd worden door een minder evenwichtig samengesteld gemeentebestuur of ocmw-bestuur, heb ik eigenlijk die toetsing aan het tweede criterium maar laten meetellen voor 30 % van de beoordeling terwijl de inhoudelijke en de praktische uitwerking van het project zou tellen voor 70 % van de beoordeling.

Enmaal de jury die projecten heeft bekeken maakt zij daarover een verslag dat dan wordt bezorgd aan de bestendige deputatie en in mijn voorstel is het de bestendige deputatie die uiteindelijk beslist over de toekenning van de prijs.

De prijs zou bestaan uit een kunstwerk, dus ook gebaseerd op het basisdocument van de administratie. De bestendige deputatie kan ook een tweede of derde laureaat aanduiden die ook een kunstwerk kunnen ontvangen. De modaliteiten van de deelname aan de prijs zijn ook bepaald, of minstens, er is ook een voorstel voor gedaan in het reglement dat nu voorligt.

Ik denk dat de toelichting voldoende is gebeurd. Iedereen heeft het reglement ook kunnen lezen en ik wil hier dan ook mijn uiteenzetting stopzetten.

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw, de documenten zijn inderdaad nogal bekend me dunkt.

DEBATTEN

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Collega's,
Het zal u niet verwonderen dat onze fractie zich grotendeels inhoudelijk kan vinden in het voorstel. Wij hadden hierover echter graag een debat of een discussieronde ten gronde in een commissievergadering gehad. U bent, Collega Storms, immers niet de enige die wakker ligt van het provinciaal gelijke kansenbeleid. Ik betreur dat u het in de pers personaliseert en hiermee naar mijn gevoel een afbreuk doet aan lovenswaardige initiatieven uit de voorgaande en huidige legislatuur. Wij hebben als fractie nooit de pretentie gehad te beweren dat we het gelijke kansenbeleid hebben uitgevonden.

Het hele welzijns- en gezondheidsbeleid, inclusief het aspect van de etnisch-culturele minderheden is immers een gelijke kansenbeleid. Uiteraard zijn er diverse invalshoeken en vinden ook wij dat een uitbreiding en accentverschuiving noodzakelijk is. Hiertoe werd trouwens in de laatste gelijke kansencommissie een goede stap in die richting gezet. Tot mijn grote verwondering was u afwezig, niettegenstaande ook u een van de initiatiefnemers was om die commissie samen te roepen. Kortom, en voor alle duidelijkheid, wij zullen het voorstel in deze raadszitting niet goedkeuren.
Dank u.

Mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter

Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Collega's,
Ik kan mij uiteraard aansluiten bij datgene wat daarnet door de collega werd gezegd. Ik ga dat niet herhalen, maar ik zou toch over de inhoud een korte bedenking willen maken.
Het is inderdaad zo dat het voorstel zoals het vandaag ter stemming voorligt ongeveer eensluidend is met het voorstel dat in samenwerking met de deputatie en door de administratie werd uitgewerkt. Tot op de dag van vandaag is dit nog niet ter stemming voorgelegd omdat er inhoudelijk verdere uitwerkingen moesten gebeuren en dan heb ik het over de actiepuntenlijst, de selectiecriteria die verder moesten worden uitgewerkt. We zijn ons daar allemaal terdege van bewust.
Ook in het voorstel zoals het vandaag ter stemming ligt, kan ik die verdere uitwerking niet terugvinden. Ik zie dat men eenvoudig verwijst naar toetredingscriteria. Dat is okee, maar wat met de selectiecriteria ? En dan heb ik daarbij de onmiddellijke bedenking dat men het enkel heeft over de voorbeeldfunctie die de gemeenten en ocmw's kunnen vervullen, maar dat men daarbij uit het oog verliest dat er daarbuiten, naar het externe beleid van de gemeenten en de ocmw's toe, ook heel wat aandachtspunten mogelijk zijn die bij het uitwerken van die selectiecriteria kunnen benadrukt worden.
Dat is ook de reden waarom ik, naast de bedenkingen die gemaakt zijn door de collega, aan de raad zou willen vragen om de bespreking van de prijs terug te zenden naar de commissie en daar hang ik ook aan vast dat het jammer is dat dit niet is gebeurd tijdens de commissievergadering van 9 maart waar mevrouw Storms afwezig was en dat we daardoor opnieuw een commissie moeten gaan beleggen en opnieuw de betalingsverplichting zullen hebben, opnieuw die financiële kost van een misschien nodeloze commissievergadering.
Dank u.

De heer Joris

Ik ga hier niet de hele argumentatie over de kern van de zaak herhalen, dat is in een vorig debat aan bod geweest, maar dit lijkt mij een typisch voorbeeld van wat een Amerikaanse columnist ooit schreef. Hij zei dat een politicus iemand is die jou meeneemt in een roeiboot naar het midden van het meer, hij laat het bootje schommelen en zegt dan dat hij de enige is die jou nog uit de storm kan redden. Men schuift hier een kunstmatig probleem naar voor en draagt daar dan kunstmatige oplossingen voor aan.

Ik geef hier maar een voorbeeldje van hoe kunstmatig dat probleem is. Wanneer men zegt dat de ontwikkeling van de gelijke kansen voor diverse doelgroepen zoals holebi's nodig is dan impliceert dat automatisch dat je beweert dat ze nu die gelijke kansen niet hebben. Ik moest toevallig beroepshalve een groot aantal statistieken uit de Verenigde Staten over sollicitatie, aanwerving, lonen, enz. nakijken en ik merkte tot mijn verbazing dat in de Verenigde Staten homoseksuelen gemiddeld een hoger loon hebben dan heteroseksuelen. Bovendien zitten ze procentsgewijs meer in leidende functies en bezitten ze procentsgewijs meer universitaire diploma's.

Voor werkelijk achtergestelde groepen, zoals de Afro-Amerikanen of de Spaanssprekende Amerikanen, liggen die drie meetbare criteria duidelijk veel lager dan het nationale gemiddelde, daar is écht een probleem. De discriminatie van homoseksuelen in de Westerse wereld is volgens mij een schijnbaar probleem. Het is een ideologisch probleem.

Als we op het vlak van sollicitaties, aanwerving, welzijn, cultuur, sport, tewerkstelling, enz. echt kleine verbeteringen willen aanbrengen, dan zouden we er deelgroepen kunnen uitpikken die onrechtmatig - niet moedwillig - benadeeld worden bij sollicitaties. Bijvoorbeeld heel intelligente, heel bekwame, heel goed opgeleide kandidaten die aan dyslexie lijden komen er in een sollicitatieproef dikwijls ten onrechte zeer slecht uit. Ze schrijven fouten en worden daardoor ten onrechte als dom, slecht opgeleid of onbekwaam geklasseerd. Dat is niet ideologisch, dat past in geen enkel politiek kraam, maar dat is wel een reëel pragmatisch probleem.

Uit alle statistieken blijkt dat mannelijke sollicitanten met dezelfde maatschappelijk-sociale achtergrond, dezelfde opleiding, dezelfde leeftijdscategorie, wanneer alle factoren ongeveer gelijk zijn, vreemd genoeg de kleine mannen veel minder kans maken om aangeworven te worden dan de lange mannen. Napoleon zou daar zeer boos over geweest zijn. Een man moet niet lang zijn om groot te kunnen zijn, zei hij. Niet ideologisch, maar wel iets waar je pragmatisch misschien iets aan zou kunnen verhelpen.

Ik zie allochtonen in het lijstje staan.

Ik ga daarover de discussie niet aan. Waarom die groep? Er zijn nog minderheden in ons land die het niet altijd gemakkelijk hebben en die dikwijls belaagd worden. Protestant, joden, getuigen van Jehova. Ik stel de vraag maar.

Waarom niet iets doen aan het reële probleem van de discriminatie van mensen met kinderen bij het huren van een huis of een appartement? Hoe dikwijls krijg je niet te horen dat er enkel verhuurd wordt aan een echtpaar zonder kinderen? Lijkt mij een serieuze discriminatie. Misschien niet zo interessant in deze context, politiek niet zo interessant, maar wel een reële discriminatie.

De foutieve impliciete veronderstelling die hieruit spreekt is ook dat als je geen 50-50-verhouding hebt, er iets mis is. Er zijn evenveel mannen als vrouwen dus je moet vanzelf op 50-50 uitkomen en als dat niet zo is, zijn er - zo zegt men - duistere geheime mechanismen van discriminatie aan het werk.

Dat is in vele gevallen onwaar. Richt bijvoorbeeld een hobbyclub op waar je aan modelbouw doet en geef daar jongens en meisjes volkomen dezelfde kansen. Je zult echter geen 50-50-verhouding krijgen. Je zult statistisch gezien meer jongens dan meisjes in die club krijgen.

Richt een club van wielrenners op en je zult statistisch gezien meer jongens dan meisjes krijgen. Omdat er discriminatie in het spel is? Neen, omdat een mens nu eenmaal vrij is en verschillende mensen verschillende voorkeuren hebben. Dat is niet abnormaal.

Toen ik in het onderwijs werkte, behoorde ik toen al tot de minderheid van mannelijke leerkrachten. Moet ik nu boos worden en de directies en de inrichtende machten gaan uitschelden en verwijten en maatregelen of compensaties eisen om de discriminatie van mannen in het onderwijs ongedaan te maken? Natuurlijk niet, er is geen discriminatie. Daar is een heel normaal proces aan de gang dat maakt dat mannen gemiddeld niet zo lang in het onderwijs blijven als vrouwen. Dat is geen slechte wil, dat is de menselijke vrijheid die niet tot gelijke resultaten leidt.

Een laatste punt. Terug naar de harde politiek, naar een wel zeer ondemocratisch aspect.

Een evenwichtige samenstelling in een college van schepenen is doenbaar. Ik weet niet of het nodig is.

Een schepencollege wordt samengesteld en je kan makkelijk als criterium nemen dat de helft mannen en de helft vrouwen moeten zijn.

Als er echter bijstaat dat de gemeenteraad evenwichtig moet samengesteld zijn, dan doet u aan machtsmisbruik of bevoegdheidsoverschrijding of hoe u het ook wilt noemen, maar er is maar een instantie die de gemeenteraad mag samenstellen en dat is de kiezer.

Idem dito voor de burgemeesters en daarom moet dit zéker herzien worden. In de tijd dat burgemeesters werden aangeduid, kon je nog stellen dat er bij de aanduiding van de burgemeesters, en gemeten over heel het land, maar de helft mannen mochten zijn. De andere helft moesten vrouwen zijn.

In de toekomst - het is nog maar een week gestemd - zullen burgemeesters niet meer aangeduid, maar verkozen worden en dan zult u zich bij de uitslag van die verkiezingen moeten neerleggen, ook als die verhouding niet 50-50, maar 80-20 is.

DEBATTEN

Ook de democratie leidt niet 50-50-verhoudingen en daarom is het vanzelfsprekend dat wij dit onrijpe voorstel van een fractie waar de verdeling der sexen ook op een flagrante manier overtreden is, want die bestaat voor 100 % uit personen met dezelfde sexe, niet zullen goedkeuren.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil de raad inlichten dat wij nog de verplichting hebben, deontologisch en wettelijk, om in elk geval over punten 28 en 29 te stemmen. Bovendien is er nog een punt in besloten zitting.
Ik heb het voornemen, gelet op het feit dat ik mag oordelen over de gedachte dat mevrouw Storms eigenlijk een aantal teksten heeft voorgelezen die reeds bekend waren uit de administratie - de commissievoorzitter heeft erop gewezen - om aan de interpellanten die nu nog spreken te vragen zeer kort te zijn. Anders pas ik artikel 35 toe en beschouw ik het onderwerp als voldoende voorgelicht. Ik vraag de raad om me te steunen, wijzend op de verantwoordelijkheid, deontologisch ook, tegenover de punten 28 en 29. Dus kort vanaf nu.

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter,
Ik zal zeer kort zijn. Ik heb eigenlijk meer een voorstel om dit punt niet ter stemming te brengen, maar eerder om het te verdagen naar een volgende vergadering omdat ik liever de discussie inhoudelijk wil voeren binnen de commissie.
Ik steun daarin de andere collega's, maar ik zou ook een oproep willen doen aan de gedeputeerde om een einde te maken aan het pingpongspelletje omdat ik denk dat zulke discussies in de toekomst nog zullen voorkomen als men niet echt een zeer duidelijk beleid gaat voeren met een duidelijke visie en concrete doelstellingen mét een timing. Ik denk dat we daar echt werk moeten van maken.
Tot daar mijn bemerking.

De heer voorzitter

Ik dank u voor uw beknoptheid. Er is een voorstel tot verdaging trouwens, hetgeen misschien door de gedeputeerde zal worden overgenomen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Uiteraard, anders had ik voorgesteld om het met klasse te verwerpen.

Pingpong ?

Zolang u blijft pingpongen, zal ik terug pingpongen. Als u het noodzakelijk blijft vinden om tijdens een raadszitting initiatieven te nemen om een commissie bijeen te roepen zonder enige afspraak qua datum en uur, dan kan ik u inderdaad beloven dat ge zult blijven pingpongen en heel lang.

Wat ik niet neem, is dat u de indruk geeft dat wij nu echt op jullie hebben zitten wachten - zowel op u als op mevrouw Storms - om een gelijke kansenbeleid te beginnen. Niet waar, hoor. We zijn daar jaren geleden mee begonnen en ik denk dat we met zijn allen fier mogen zijn over het welzijnsbeleid - dat in se een gelijke kansenbeleid is - dat we hebben uitgebouwd. Natuurlijk zijn verfijning en aanpassing nodig. De maatschappij evolueert, de maatschappij verandert en wij moeten ook veranderen, maar ik aanvaard uw verwijt niet dat wij zouden pingpongen.

Ik aanvaard dit in geen dele, want u weet net zo goed als ik - omdat u de administratie ook kunt kennen - welke inspanningen we hebben moeten doen om nu bijna opnieuw een ambtenaar te hebben. Ik heb u al eens uitgedaagd en de vraag gesteld om bij uzelf eens na te gaan hoe het toch zou komen dat wij in die korte periode dat we een gelijke kansenambtenaar hebben aan onze derde of vierde vervanging toe zijn. Ik denk dat we ons die vraag moeten stellen. Zou het misschien te maken kunnen hebben met te weinig inhoud van de job ? Hebben wij misschien met de commissie - en ik draag daar ook verantwoordelijkheid in - de opdracht van die ambtenaar té sterk ingeperkt en té veel het accent gelegd op de man-vrouwverhouding ?

Mevrouw Storms heeft mij via de pers verweten dat we ons tot nu toe beperkt hebben tot de relatie man/vrouw in heel ons sociaal beleid. Nu hoor ik aan de andere zijde het verwijt dat we alleen maar dat gedaan hebben. Wat is het nu eigenlijk ? Wij hebben altijd gezegd dat gelijke kansen veel ruimer is en veel meer is dan alleen maar de gelijke kansen tussen man en vrouw.

Ik had mij voorgenomen om alleen te vragen te verwijzen naar de commissie. Overigens, wanneer een arme gedeputeerde namens een deputatie een voorstel doet en hij zou het gewaagd hebben zijn voorstel niet aan de commissie voor te leggen, dan zou hij hier wat beleefd hebben.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde en Geachte Raadsleden, ik stel voor dat we toepassing maken van artikel 35. Het onderwerp is voldoende toegelicht. Ik ga de raad vragen om mij daarin te steunen, Mevrouw Storms. Artikel 32 : er is een voorstel, namelijk een voorstel tot verdaging of verzending naar een commissie. Ik treed daarin eigenlijk de beschouwingen bij die gemaakt zijn door mevrouw Lafkioui en ook door de gedeputeerde die trouwens allemaal in het kader waren van de andere tussenkomsten die er zijn geweest : die van de commissievoorzitter en mevrouw Van der haeghen.

Ik denk dat we het onderwerp voorlopig als afgehandeld kunnen beschouwen. Dus, Mevrouw Storms, zie af van uw repliek, tenzij u nog wilt zeggen waarom u afwezig was op de beslissende commissie ?

Mevrouw Storms

Eigenlijk voel ik mij niet zo geroepen om op het argument in te gaan. Ik ben geen effectief lid van die commissie en ik heb ook nog een andere job zoals iedereen hier en ik was toen weerhouden. Ik denk dat weerhouden zijn om professionele redenen als voldoende argumentatie geldt. Bovendien heb ik het voorstel maar geschreven in het begin van de paasvakantie, want toen had ik eens een beetje vrije tijd. Ik ben ook maar een amateur-politicus, zal ik het maar noemen, geen beroeps-politicus, maar ik ben heel tevreden met uw voorstel tot verzending naar de commissie.

De heer voorzitter

Naar de commissie dus. Akkoord ? Heel goed. We gaan het naar de commissie verzenden als de raad daarmee instemt.

Vraagt nog iemand het woord zonder dat ik dat boosaardige artikel 35 over het beëindigen van het debat toepas ? Niemand nog ?

Iedereen kan zich misschien verenigen rond de gedachte - en dat is artikel 32 punt 3 - voorstel tot verdaging of verzending naar een commissie. Dit heb ik uit ongeveer alle interpellaties en in het bijzonder uit wat mevrouw Lafkioui en uit wat de gedeputeerde Van Der Meiren heeft gezegd, verstaan.

Ik leg het voorstel tot verzending naar de commissie ter stemming.

Stemming

PUNT 28

INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR CREMATORIUMBEHEER :

- KENNISNEMING VAN HET VERSLAG UITGEBRACHT DOOR DE PROVINCIALE VERTEGENWOORDIGER IN DE RAAD VAN BESTUUR
- AANDUIDING VAN EEN EFFECTIEF EN PLAATSVERVANGEND VERTEGENWOORDIGER OP DE ALGEMENE VERGADERING VAN 15 MEI 2002
- KENNISNEMING VAN HET WERKINGSVERSLAG 2001
- INSTEMMING MET DE VOORGESTELDE BESLISSINGEN VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN 15 MEI 2002

De heer voorzitter

Het bureau heeft de inspanning gedaan, op initiatief van de heer gedeputeerde Vercamer en ook van de adviseur van de griffie, om een stuk te maken waarin wij getracht hebben tot een project te komen om dit soort zaken in de toekomst zo goed mogelijk te kunnen behandelen.

DEBATTEN

We hebben dat in de commissies al uitvoerig besproken. Het gaat dus nog terug naar het bureau, de eerste commissie en hopelijk in de raad van mei.

Kennisneming van het verslag uitgebracht door de provinciale vertegenwoordiger in de raad van bestuur.

De heer De Vuyst

Ik heb niet de intentie het verslag hier integraal in de raad voor te lezen. Ik denk dat het verslag vrij duidelijk is. Ik heb geprobeerd om in de twee stukken mijn eigen inbreng te steken en ook de techniciteit van het verslag. Zoals daarjuist gezegd werd, zal dat in de toekomst enigszins anders gebeuren, omdat wij een afspraak gemaakt hebben met het bureau om dus eerst het technische verslag in de eerste commissie te gaan uitdiscussiëren en dan pas alleen in de raad het eigenlijke beleidsverslag te gaan brengen. Ik heb die twee stukken in elkaar verwerkt, met daarnaast nog de kennisgeving van het werkingsverslag van het jaar zelf. Ik ben natuurlijk altijd bereid in de mate van mijn mogelijkheden om op eventuele opmerkingen in te gaan. Gezien de heel korte tijdspanne waarin het nu ook verlopen is, want het punt werd maar op 12 april officieel door de voorzitter geagendeerd, was er de mogelijkheid om het echt integraal te gaan uitwerken niet, maar ik ben zeker bereid om op elk punt, indien ik kan, in te gaan. Dank u.

De heer voorzitter

Ik dank u voor uw positieve medewerking, trouwens ook in het bureau. U bent hier een beetje een proefkonijn van het geheel en van het nieuwe, als ik mij zo uiterst oneerbiedig mag uitdrukken.

Kennisneming

De heer voorzitter

Aanduiding van een effectief en plaatsvervangend vertegenwoordiger op de algemene vergadering van 15 mei 2002.
Zijn er voorstellen ?

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, wij zouden het huidige mandaat van de vertegenwoordigers willen bevestigen.

Stemming

De heer voorzitter

Ik zou aan de ondervoorzitter de heer De Vuyst toch nog willen zeggen dat ik hem nog eens dank voor de positieve medewerking in dit eerste punt reeds van de nieuwe regeling waarin hij een beetje de spits heeft moeten afbijten.

Kennisneming van het werkingsverslag 2001.

Kennisneming

De heer voorzitter

Instemming met de voorgestelde beslissingen van de algemene vergadering van 15 mei 2002.

Stemming

PUNT 29

LAND- EN TUINBOUW : OPMAAK PROVINCIAAL PLAN PLATTELANDSONTWIKKELING : GOEDKEURING VAN DE OOST-VLAAMSE VISIE "BUITENGOED, GOED BUITEN" OP HET PROGRAMMA VOOR PLATTELANDSONTWIKKELING IN VLAANDEREN HOOFDSTUK 9.3.9., APRIL 2002

De heer Mendonck

Nog even een korte tussenkomst want dit provinciaal plan plattelandsontwikkeling is toch een belangrijk document. Het is in feite de nieuwe of een vernieuwde visie op het platteland, met een aantal nieuwe hedendaagse doelstellingen. Als we even de twee zaken splitsen hebben we enerzijds de visietekst en anderzijds een aantal concrete projecten voor dit jaar.

Dit jaar kunnen we de concrete projecten als een opstart jaar beschouwen, maar het zoeken naar een evenwicht tussen de zes domeinen waarop dit plattelandsbeleid zich richt, is toch wel van belang. Zoals ook al aangegeven werd door de heer gedeputeerde in de commissie is beter screenen, beter voorbereiden, meer zoeken naar vernieuwende projecten en een evenwichtig projectengeheel toch wel van belang.

Als we nu even naar de visietekst kijken, dan geeft dit document nieuwe impulsen aan voor nieuwe functies in het platteland, steunend op de functies en potenties die het platteland nu heeft. Met andere woorden de nieuwe economische dragers die we gaan zoeken, maken gebruik van de karakteristieken van het platteland. Dat betekent dat we activiteiten gaan ontwikkelen in het verlengde van een duurzame landbouw, dat we kansen gaan creëren die inspelen op open ruimte, op landschapsbeleving, erfgoed, rust, natuur, de typische eigenschappen van het platteland zonder van het platteland een karikatuur te maken.

Als we dit effectief als basis voor het beleid van het platteland willen hanteren, is het wel van belang dat we op een aantal andere beleidsdomeinen deze visie laten doorsijpelen.

Ik wil maar 1 element aanhalen. Als we bijvoorbeeld kijken naar het ruimtelijk beleid en de inplanting van de bedrijventerreinen, dan zou het geen verstandige beleidskeuze zijn om in de verdeling tussen stedelijk gebied en buitengebied zoveel mogelijk bedrijventerreinen naar dat buitengebied af te schuiven. Waar de marge bestaat om tussen 77 % en 82 % in te planten in het stedelijk gebied, dan zou het een goede keuze zijn om in Oost-Vlaanderen dat percentage zo hoog mogelijk te houden. Het zou ook geen goede beleidskeuze zijn wanneer we de economische knooppunten die tot het buitengebied behoren voor de inplanting van de bedrijventerreinen bij het stedelijk gebied gaan rekenen, want dit heeft ook weer als gevolg dat we zoveel mogelijk nieuwe bedrijventerreinen naar dat buitengebied gaan verschuiven. Hierdoor krijgen we een aantal beperkingen die juist die nieuwe kwaliteiten die het platteland in dit plattelandsontwikkelingsbeleid heeft, zou beknotten.

Dus wij ondersteunen de voorliggende visie plattelandsontwikkeling, vragen voldoende aandacht voor een evenwichtige projectenlijst met vernieuwende projecten en rekenen erop dat deze visietekst ook de richting zal bepalen voor een aantal beleidsdomeinen wanneer het gaat over het buitengebied.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Mendonck.

Ik wijs erop we hebben dit reeds in de commissie besproken maar naar aanleiding van de vragen van de heer Mendonck zal zeker mijnheer de gedeputeerde nog even een statement maken.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het overzicht zal zeer kort zijn. We hebben daar inderdaad een heel goede commissievergadering over gehad. De medewerkers van de dienst 102 hebben goed voorbereid. Nogmaals mijn excuses en dank - ook aan de commissieleden - voor het begrip dat ze opgebracht hebben omdat we onder zo een tijdsdruk moesten werken. Iedereen heeft alle data meegekregen zowel van de interne vergaderingen die er geweest zijn, als van de vergaderingen "Brussel" die ook onder tijdsdruk staan.

DEBATTEN

Ik denk dat men uiteindelijk een goede tekst afgeleverd heeft. Ik neem uw opmerkingen mee, maar de discussie over het openstellen van onze vork 77 tot 82 % dat is een zaak die we vooral zullen moeten bediscussiëren binnen het ruimtelijk structuurplan en die discussie is trouwens al meerdere keren gevoerd. Ik weet dat u vrij recent in de raad gekomen bent, maar ik moet correctheidshalve zeggen dat ik mij vandaag als gedeputeerde voor landbouw niet kan engageren om mij achter uw voorstel te stellen, om zo de minimale invulling qua bedrijventerreinen te verdedigen in het buitengebied. Er zijn daar al vele vergaderingen aan gewijd gedurende vier jaar in de commissie ad hoc indertijd en vandaag in de 8e commissie Ruimtelijke Ordening en Milieu waarbij daar telkens het uitgangspunt was dat we ons niet gaan fixeren op een echt percentage, maar we moeten in elk geval ook de leefbaarheid economisch van het platteland waarborgen, als we voldoende draagvlakte willen creëren om ook andere activiteiten daar toe te laten. Ik begrijp uw bezorgdheid en ze wordt ook door vele anderen gedeeld, maar als gedeputeerde voor landbouw zal ik mij vandaag niet engageren om uw stelling à fond te verdedigen. Dit is een zaak die we vooral moeten bekijken in het kader van ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en die verschillende invullingen kan krijgen naar gelang we het bekijken in het noorden, het oosten, het westen of het zuiden van onze provincie, trouwens er zijn daar ook andere parameters bij. Ik neem in elk geval mee wat u gezegd hebt en ik heb mij daar ook toe geëngageerd in de commissie. Dit is een eerste werkdocument. We hebben ons huiswerk gemaakt voor Vlaanderen en hopelijk ook voor Europa. Wij zullen dat te gelegener tijd wat de concretisering betreft, en zeker vanaf 2003 denk ik regelmatig en hopelijks ook nog met wat meer tijd op terug komen.

De heer gedeputeerde De Buck

Wij zijn blij met de opmaak provinciaal plan plattelandsontwikkeling, maar ik zou toch heel kort willen repliceren op wat de collega hier in zijn interpellatie zegt in verband met de toestand van de bedrijventerreinen in het buitengebied. Het is inderdaad zo dat een deel van de bedrijventerreinen toegewezen wordt aan de stedelijke gebieden en aan de economische knooppunten, we hebben daar geen keuze over. Anderzijds is er een vork tussen 17 en 22% die kan toegewezen worden aan het buitengebied. Wanneer we deze vork gaan kiezen en definitief gaan beslissen, dan moeten we zeker rekening houden met de algemene leefbaarheid van het buitengebied, niet alleen wat betreft landbouw en natuur, maar daar leven ook mensen in het buitengebied en er is daar ook activiteit. Wij mogen dus zeker niet zo smal zijn in onze beoordeling dat we van het buitengebied een reservaat zouden maken. Dat wou ik toch even stellen, Mijnheer de voorzitter.

De heer voorzitter

Mag ik de stand van het debat krachtens het reglement bepalen ? Misschien kunnen we ons hier op het einde verenigen rond de gedachte dat de diverse deelgebieden landbouw, ecologie, leefmilieu, economie, huisvesting in de provinciale evolutie, binnen deze ruimte in de laatste 15 jaar kennelijk toch langzaam naar elkaar wat toegegroeid zijn en in dialoog komen met elkaar. Dat zal zeker de gedeputeerde voor landbouw hier niet tegenspreken en dat is dan de verdienste van de opeenvolgende deputaties en van de opeenvolgende raden. Dat de stand van het debat bepalend.

Stemming

PUNT 30

WELZIJN : REGIONAAL WELZIJNSOVERLEG : GOEDKEURING VAN HET VOORTGANGSRAPPORT 2001 INZAKE DE ONDERSTEUNING VAN REGIONAAL OVERLEG EN REGIONALE SAMENWERKING IN DE WELZIJNSSECTOR IN OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

Gisteren is aangekondigd in de centrale commissie dat de deputatie voorstelt om dit punt te verdagen. Is er verzet ?

Verdaging

BESLOTEN ZITTING

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

De provincieraad zal opnieuw vergaderen op woensdag 8 mei 2002 om 14 u, een belangrijke datum in onze geschiedenis. Ik wens u allen een veilige tussenkomst.

EINDE VAN DE ZITTING